

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

24. juuni 2019

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 213/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 213/02	kohtuasi C-768/18 P: Michal Harvilik — HYDRA 7. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 25. septembri 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-365/18: Michal Harvilik — HYDRA versus Tšehhi Vabariik ja Euroopa Inimõiguste Kohus.....	2
2019/C 213/03	kohtuasi C-115/19 P: China Construction Bank Corp.-i 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 6. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-665/17: China Construction Bank versus EUIPO	2
2019/C 213/04	kohtuasi C-116/19 P: Gregor Schneideri 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 4. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-560/16: Gregor Schneider versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)	4

ET

Isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsuse tõttu ei saa osa käesolevas väljaandes sisalduvat teavet enam avaldada ning seepärast avaldati uus autentne versioon.

2019/C 213/05	kohtuasi C-190/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 27. veebruaril 2019 — MG, NH versus Germanwings GmbH.	5
2019/C 213/06	kohtuasi C-220/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hispaania) 11. märtsil 2019 — Promociones Oliva Park S.L. versus Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana.	6
2019/C 213/07	kohtuasi C-227/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 14. märtsil 2019 — DX.	7
2019/C 213/08	kohtuasi C-245/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 20. märtsil 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg versus B.	8
2019/C 213/09	kohtuasi C-246/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 20. märtsil 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg versus B, C, D, F.C.	9
2019/C 213/10	kohtuasi C-248/19: 20. märtsil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik.	10
2019/C 213/11	kohtuasi C-256/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wien (Austria) 26. märtsil 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG.	11
2019/C 213/12	kohtuasi C-284/19 P: Andrew Clarke'i 3. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 25. märtsil 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-731/18: Clarke versus komisjon.	13
2019/C 213/13	kohtuasi C-290/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský súd v Trnave (Slovakkia) 9. aprillil 2019 — RN versus Home Credit Slovakia a.s.	14
2019/C 213/14	kohtuasi C-298/19: 11. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik.	15
2019/C 213/15	kohtuasi C-299/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Torino (Itaalia) 11. aprillil 2019 — Techbau SpA versus Azienda Sanitaria Locale AL.	16
2019/C 213/16	kohtuasi C-305/19: 12. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik.	17
2019/C 213/17	kohtuasi C-306/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 15. aprillil 2019 — Milis Energy SpA versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE.	18
2019/C 213/18	kohtuasi C-311/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 16. aprillil 2019 — BONVER WIN, a. s. versus Ministerstvo financí.	19
2019/C 213/19	kohtuasi C-337/19 P: Euroopa Komisjoni 24. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 14. veebruari 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-131/16 ja T-263/16: Belgia ja Magnetrol International versus komisjon.	20
2019/C 213/20	kohtuasi C-348/19 P: Drex Technologies SA 29. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-414/16: Drex Technologies versus nõukogu.	21

2019/C 213/21	kohtuasi C-349/19 P: Almashreq Investment Fund'i 29. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-41/16: Almashreq Investment Fund versus nõukogu...	22
2019/C 213/22	kohtuasi C-350/19 P: Souruh SA 29. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-440/16: Souruh versus nõukogu.....	23
2019/C 213/23	kohtuasi C-371/19: 10. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik	24
Üldkohus		
2019/C 213/24	kohtuasi T-748/16: Üldkohtu 2. mai 2019. aasta otsus — QH versus parlament (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Personalieeskirjade artikkel 24 — Abitaotlus — Personalieeskirjade artikkel 12a — Psühholoogiline ahistamine — Abitaotluse rahuldamata jätmise otsus — Objektiivsuse ja erapooletuse põhimõte — Õigus heale haldusele — Õigus olla ära kuulatud).....	26
2019/C 213/25	kohtuasi T-49/17: Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Hispaania versus komisjon (EAGF ja EAFRD — Rahastamisest väljajäetavad kulud — Finantskorrektsioonid — Mõiste „tootja“ — Väljaspool tootjaorganisatsiooni tööruume tehtavad investeeringud — Rakenduskava kinnitamisele eelnevad kontrollimised — Kulude kinnitamise kontrollimine — Ühekordne finantskorrektsioon — Kindla määraga finantskorrektsioon — Proportsionaalsus — Põhjendamiskohustus).....	27
2019/C 213/26	kohtuasi T-135/17: Üldkohtu 6. mai 2019. aasta otsus — Scor versus komisjon (Riigiabi — Looduskatastroofiriskide edasikindlustusturg — CCR-ile piiramatult garantii vormis antud abi — Otsus, millega tunnistati esialgse uurimise tulemusel abi siseturuga kokkusobivaks — ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c — Tühistamishagi — Õigus esitada hagi — Konkurentsiolekorra oluliselt kahjustamata jätmine — Osaline vastuvõetamatus — Huvitatud isikute menetlusõigused — Huvitatud isiku staatus — Tõsiste raskuste puudumine).....	27
2019/C 213/27	kohtuasi T-239/17: Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Saksamaa versus komisjon (EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulutused — Saksamaa tehtud kulutused — Kindla määraga finantskorrektsioon, mida kohaldatakse mitte piisavalt sagedalt läbiviidud põhikontrollide tulemusel — Intresside igal aastal arvutamise ja raamatupidamisarvestusse kandmise kohustus — Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklid 31 ja 32 — Määruse (EÜ) nr 885/2006 artikli 6 punkt h — Põhjendamiskohustus — Proportsionaalsus)	28
2019/C 213/28	kohtuasi T-737/17: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Wattiau versus parlament (Avalik teenistus — Sotsiaalkindlustus — Ühine ravikindlustusskeem — Ravikulude hüvitamine — Liidu, Luksemburgi ja Luksemburgi haiglate ühenduse sõlmitud kokkulepe ühises ravikindlustusskeemis kindlustatud isikutele osutatud haiglaravi tasumäärade kehtestamise kohta — Õigusvastasuse väide — Kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõte — ELTL artikli 18 esimene lõik — Põhiõiguste harta artiklid 20 ja 21 — Ametnike ravikindlustuse ühiseeskirjade artikkel 39).....	29
2019/C 213/29	kohtuasi T-136/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Kuota International versus EUIPO — Sintema Sport (K) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk K — Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus — Pahauskus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b)	30
2019/C 213/30	kohtuasjad T-152/18–T-155/18: Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Sona Nutrition versus EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärkide SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA taotlused — Varasem siseriiklik sõnamärk MULTIPLUS — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	31

2019/C 213/31	kohtuasi T-214/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Briois versus parlament (Privileegid ja immuuniteedid — Euroopa Parlamendi liige — Otsus võtta parlamendiliikmelt ära puutumatus — Seos parlamendiliikme ülesannetega — Võrdne kohtlemine — Hea halduse põhimõte — Kaitseõigused — Lepinguväline vastutus).....	32
2019/C 213/32	kohtuasi T-271/18: Üldkohtu 6. mai 2019. aasta otsus — Mauritsch versus INEA (Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — Tähtajaline leping — Lepingu pikendamise ettepaneku algne tagasilükkamine hageja poolt — Ametist lahkumine — Töötushüvitise õiguse andmisest keeldumine — Vastutus).....	32
2019/C 213/33	kohtuasi T-407/18: Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — WP versus EUIPO (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajaline leping — Pikendamata jätmise otsus — Ilmne hindamisviga — Hoolitsemiskohustus — Võrdne kohtlemine — Hagiavalduse ja kaebuse vastavuse põhimõte).....	33
2019/C 213/34	kohtuasi T-423/18: Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Fissler versus EUIPO (vita) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi vita taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime puudumine — Kirjeldavus — Mõiste „omadus“ — Värvuse nimetus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)...	34
2019/C 213/35	kohtuasi T-558/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Lupu versus EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Djili DS taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk DJILI — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punktid a ja b)	34
2019/C 213/36	kohtuasi T-353/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — Promeco versus EUIPO — Aerts (Lauanõud) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	35
2019/C 213/37	kohtuasi T-381/18: Üldkohtu 29. aprilli 2019. aasta määrus — Engel versus EUIPO — F. Engel (ENGEL) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine) .	36
2019/C 213/38	kohtuasi T-495/18: Üldkohtu 29. aprilli 2019. aasta määrus — Dermatest versus EUIPO (DERMATEST) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi DERMATEST taotlus — Registreerimisest keeldumine — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine).....	37
2019/C 213/39	kohtuasi T-530/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — Rumeenia versus komisjon (Tühistamishagi — EAGF ja EAFRD — Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Hilinemine — Vastuvõetamatus)	37
2019/C 213/40	kohtuasi T-145/19 R: Üldkohtu presidendi 2. mai 2019. aasta määrus — Jap Energéticas y Medioambientales versus komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine — Keskkond — Keskkonna rahastamisvahend (LIFE) — Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Makstud summade tagasinõudmine — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine).....	38
2019/C 213/41	kohtuasi T-114/19: 20. veebruaril 2019 esitatud hagi — Pavel versus EUIPO — bugatti (B).....	39
2019/C 213/42	kohtuasi T-190/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — BF versus komisjon	40
2019/C 213/43	kohtuasi T-196/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — AZ versus komisjon.....	41

2019/C 213/44	kohtuasi T-198/19: 4. aprillil 2019 esitatud hagi — BA versus komisjon	42
2019/C 213/45	kohtuasi T-200/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — BB versus komisjon	44
2019/C 213/46	kohtuasi T-201/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — BC versus komisjon	45
2019/C 213/47	kohtuasi T-205/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — BD versus komisjon	47
2019/C 213/48	kohtuasi T-210/19: 5. aprillil 2019 esitatud hagi — Società Agricola Tenuta di Rimale jt versus komisjon	48
2019/C 213/49	kohtuasi T-231/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — Klöckner Pentaplast versus komisjon	49
2019/C 213/50	kohtuasi T-232/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — H&R Ölwerke Schindler versus komisjon	50
2019/C 213/51	kohtuasi T-233/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Infineon Technologies Dresden versus komisjon	52
2019/C 213/52	kohtuasi T-234/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Infineon Technologies versus komisjon	53
2019/C 213/53	kohtuasi T-237/19: 8. aprillil 2019 esitatud hagi — GTP versus komisjon	54
2019/C 213/54	kohtuasi T-238/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — Wepa Hygieneprodukte jt versus komisjon	55
2019/C 213/55	kohtuasi T-240/19: 9. aprillil 2019 esitatud hagi — A9.com versus EUIPO (kellukest kujutav ikoon)	56
2019/C 213/56	kohtuasi T-246/19: 10. aprillil 2019 esitatud hagi — Kambodža ja CRF versus komisjon	57
2019/C 213/57	kohtuasi T-248/19: 12. aprillil 2019 esitatud hagi — Bilde versus parlament	58
2019/C 213/58	kohtuasi T-251/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Wieland-Werke versus komisjon	59
2019/C 213/59	kohtuasi T-252/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Pech versus nõukogu	60
2019/C 213/60	kohtuasi T-253/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — BG versus parlament	62
2019/C 213/61	kohtuasi T-260/19: 12. aprillil 2019 esitatud hagi — Al-Tarazi versus nõukogu	62
2019/C 213/62	kohtuasi T-268/19: 22. aprillil 2019 esitatud hagi — Imagina Media Audiovisual jt versus komisjon	63
2019/C 213/63	kohtuasi T-269/19: 22. aprillil 2019 esitatud hagi — Imagina Media Audiovisual versus komisjon	65
2019/C 213/64	kohtuasi T-270/19: 23. aprillil 2019 esitatud hagi — Amazon Technologies versus EUIPO (ring)	66

2019/C 213/65	kohtuasi T-272/19: 25. aprillil 2019 esitatud hagi — TO versus Euroopa välisteenistus	67
2019/C 213/66	kohtuasi T-274/19: 24. aprillil 2019 esitatud hagi — Target Ventures Group versus EUIPO — Target Partners (TARGET VENTURES)	68
2019/C 213/67	kohtuasi T-275/19: 24. aprillil 2019 esitatud hagi — PNB Banka jt versus EKP	69
2019/C 213/68	kohtuasi T-277/19: 26. aprillil 2019 esitatud hagi — BK versus Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet	71
2019/C 213/69	kohtuasi T-278/19: 26. aprillil 2019 esitatud hagi — Aurora versus CPVO — SESVanderhave (M 02205).....	71
2019/C 213/70	kohtuasi T-280/19: 30. aprillil 2019 esitatud hagi — Highgate Capital Management versus komisjon	73
2019/C 213/71	kohtuasi T-281/19: 30. aprillil 2019 esitatud hagi — Küpros versus EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)	74
2019/C 213/72	kohtuasi T-282/19: 30. aprillil 2019 esitatud hagi — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927).....	75
2019/C 213/73	kohtuasi T-285/19: 2. mail 2019 esitatud hagi — SGI Studio Galli Ingegneria versus komisjon	76
2019/C 213/74	kohtuasi T-286/19: 3. mail 2019 esitatud hagi — Azarov versus nõukogu	78
2019/C 213/75	kohtuasi T-288/19: 3. mail 2019 esitatud hagi — Divaro versus EUIPO — Grendene (IPANEMA)	79
2019/C 213/76	kohtuasi T-290/19: 3. mail 2019 esitatud hagi — Stada Arzneimittel versus EUIPO (kahe üksteise alla paigutatud kaardun punase joone kujutis)	80
2019/C 213/77	kohtuasi T-295/19: 3. mail 2019 esitatud hagi — Klymenko versus nõukogu	80
2019/C 213/78	kohtuasi T-296/19: 6. mail 2019 esitatud hagi — Sumol + Compal Marcas versus EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)	82
2019/C 213/79	kohtuasi T-508/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — OLX versus EUIPO — Stra (STRADIA)	83
2019/C 213/80	kohtuasi T-543/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — XK versus komisjon.....	83
2019/C 213/81	kohtuasi T-546/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — XM jt versus komisjon.....	83
2019/C 213/82	kohtuasi T-570/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — YQ versus komisjon.....	84
2019/C 213/83	kohtuasi T-571/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — YR versus komisjon.....	84
2019/C 213/84	kohtuasi T-572/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — YS versus komisjon	84
2019/C 213/85	kohtuasi T-746/18: Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — Bronckers versus komisjon	85

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2019/C 213/01)

Viimane väljaanne

ELT C 206, 17.6.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 187, 3.6.2019

ELT C 182, 27.5.2019

ELT C 172, 20.5.2019

ELT C 164, 13.5.2019

ELT C 155, 6.5.2019

ELT C 148, 29.4.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Michal Harvilik — HYDRA 7. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
25. septembri 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-365/18: Michal Harvilik — HYDRA versus
Tšehhi Vabariik ja Euroopa Inimõiguste Kohus**

(kohtuasi C-768/18 P)

(2019/C 213/02)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Apellant: Michal Harvilik — HYDRA (esindaja: advokaat A. Wagner)

Teised menetlusosalised: Tšehhi Vabariik, Euroopa Inimõiguste Kohus

Euroopa Kohus (seitsmes koda) tunnistas 19. märtsi 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse vastuvõetamatuks.

**China Construction Bank Corp.-i 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda)
6. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-665/17: China Construction Bank versus EUIPO**

(kohtuasi C-115/19 P)

(2019/C 213/03)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: China Construction Bank Corp. (esindajad: *solicitor* A. Carboni ja *solicitor* J. Gibbs)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet, Groupement des cartes bancaires

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 6. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-665/17;
- teha lõplik otsus seoses määruse (EL) 2017/1001 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punktiga b või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule ja
- jätta EUIPO ja kõigi menetlusse astujate kohtukulud nende enda kanda ning mõista neilt välja apellandi kohtukulud käesolevas menetluses ja Üldkohtu menetluses kohtuasjas T-665/17.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet, et Üldkohus:

1. rikkus Euroopa Liidu kaubamärgi määruse artikli 8 lõike 1 punkti b, ja
2. jättis põhjendamata oma järelduse, et menetlusse astuja varasemal kaubamärgil, millele tugineti, („varasem kaubamärk“) on tugev eristusvõime seoses „rahanduse, valuutarahanduse, pangandusega“, ja/või
3. moonutas fakte nii varasema kaubamärgi kui ka vastandatud kaubamärgi hindamisel ja järelduse tegemisel, et tegemist on eelmainitud tugeva eristusvõimega.

Apellandi väite artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumise kohta võib vastavalt Üldkohtu poolt asja analüüsimisel tehtud vigadele jagada osadeks järgmiselt:

1. Üldkohus võttis arvesse varasema kaubamärgi mainet esimeses etapis siis, kui ta hindas kaubamärkide sarnasust, ja ka segiajamise tõenäosuse igakülgsel hindamisel, mis on vale lähenemine ja mille tulemuseks on lubamatu „topeltarvestamine“;
2. Üldkohus käsitas ekslikult nii varasemat kaubamärki kui ka vastandatud kaubamärki nii, nagu oleksid need põhimõtteliselt sõnamärgid, ning ei pööranud piisavalt tähelepanu nende kujutisosadele, mis mõjutas negatiivselt asjaomaste kaubamärkide nii visuaalse kui ka kõlalise sarnasuse hindamist ja viimati mainitud asjaoludele omistatavat suhtelist kaalu;
3. Üldkohus tegi mitu viga nende teenuste määratlemisel, mis kuuluvad klassi 36 ja millega seoses ta otsustas, et varasem kaubamärk on mainekas ja eristusvõimeline, ja
4. nii eelviidatud vigadest tulenevalt kui ka täiendavate oluliste asjaolude eiramise tõttu ei hinnanud Üldkohus nõuetekohaselt igakülgselt varasema kaubamärgi ja vastandatud kaubamärgi segiajamise tõenäosust.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).

Gregor Schneideri 14. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 4. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-560/16: Gregor Schneider versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(kohtuasi C-116/19 P)

(2019/C 213/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Gregor Schneider (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- 1) tühistada Euroopa Liidu Kohtu (neljas koda) 4. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-560/16;
- 2) rahuldada mainitud kohtuasjas hageja poolt esitatud nõuded ja seega:

tühistada EUIPO (toona Siseturu Ühtlustamise Amet) 2. oktoobri 2014. aasta otsus, millega hageja viidi rahvusvahelise koostöö ja õigusküsimuste osakonnast üle selle ameti tegevusosakonda;

või teise võimalusena saata kohtuasi pärast eespool mainitud kohtuotsuse tühistamist tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse;

- 3) mõista kogu menetluse kohtukulud, s.o Euroopa Liidu Üldkohtu menetluse ja Euroopa Kohtu apellatsioonimenetluse kulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant üheksa väidet.

Esiteks tõlgendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses ebaõigesti personalieeskirjade artikli 91 lõikes 2 ette nähtud kaebuse ja seejärel esitatud hagi „vastavuse põhimõtet“, sest ta lükkas hageja ühe väite sellele põhimõttele tuginedes vastuvõetamatuse tõttu tagasi, olgugi et kaebuse esitamise ajal ei olnud hagejal võimalik seda väidet esitada, sest vaidlusalust tööülesannete jaotust ei olnud veel toimunud.

Teiseks tõlgendas Üldkohus valesti võimu kuritarvitamise hindamise kriteeriume, kuivõrd ta sõnastas õigusliku eeskirja, et võimu kuritarvitamine ei saa olla aset leidnud juhul, kui ümberkorraldused ei ole teenistusega huvidega vastuolus. See õiguslik eeskiri ei saa olla õige, sest põhimõtteliselt välistaks see võimu kuritarvitamise alt kõik olukorrad, kus administratsioon tugineb usutavale

teenistuse huvile, kuigi ta tegelikult ei lähtu sellest huvist. Sellisel juhul on tegemist just targalt konstrueeritud võimu kuritarvitamise juhtumitega, mis aga selliselt sõnastatud õigusliku eeskirja kohaselt ei tohiks üldjuhul kohtuliku kontrolli alt välja jääda.

Kolmandaks tõlgendas Üldkohus ebaõigesti ärakuulamise nõudeid, mis on tagatud hageja õigusega olla ära kuulatud, mis tuleneb ka Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikest 1 koostoimes artikli 41 lõike 2 punktiga a, kuna ta asus seisukohale, et ärakuulamine on vajalik ainult juhul, kui kavandatud üksikmeede võib asjasse puutuva ametiasutuse hinnangul isikut kahjustada. Ärakuulamine ja õiguse olla ära kuulatud tunnustamine peaks aga toimuma just selleks, et juhtida tähelepanu sellistele seisukohtadele ja kavandatavate otsuste mõjule, mida ametiasutused ise ei ole veel kaalunud.

Neljandaks rikkus Üldkohus korduvalt hageja õigust olla ära kuulatud, sest muu hulgas ei ta võtnud arvesse suulises menetluses Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 alusel esitatud uusi tõendeid ega lahendanud vastavat tunnistajate ärakuulamise taotlust ega teinud otsust kodukorra artikli 85 lõike 4 alusel. Üldkohus rikkus hageja õigust olla ära kuulatud ka seetõttu, et ta ei kuulanud ära tunnistajaid, keda oli nimetatud juba hagiavalduses, kuid samas heitis hagejale ette tõendite esitamata jätmist.

Seetõttu rikkus Üldkohus viiendaks ka aluspõhimõtet, mis näeb ette õiguse õiglasele kohtumenetlusele põhiõiguste harta artikli 47 tähenduses, ja tekitas kahtlusi kohtuliku kaitse tõhususes.

Kuuendaks moonutas Üldkohus talle esitatud tõendeid korduvalt.

Seitsmendaks ei selgitanud Üldkohus faktilisi asjaolusid, kaheksandaks ei esitanud põhjendusi ja üheksandaks eiras loogikareegleid.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 27. veebruaril 2019 — MG, NH versus Germanwings GmbH

(kohtuasi C-190/19)

(2019/C 213/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: MG, NH

Kostja: Germanwings GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas reisijal võib määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 7 kohane õigus hüvitisele olla ka siis, kui reisija jääb lennu suhteliselt lühiajalise hiline misega saabumise tõttu maha jätkulennust, mille tagajärjel jõuab reisija lõppsihtkohta rohkem kui kolm tundi pärast kavandatud saabumisaega, kuid lende teostavad eri lennuettevõtjad ja broneeringu kinnitas kliendi jaoks lennukava kokku pannud reisikorraldaja?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hiline misega eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hispaania)
11. märtsil 2019 — Promociones Oliva Park S.L. versus Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR)
de la Comunidad Valenciana**

(kohtuasi C-220/19)

(2019/C 213/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Promociones Oliva Park S.L.

Vastustaja: Tribunal Económico Administrativo Regional (TEAR) de la Comunidad Valenciana

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2008/118/EÜ ⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus ja kokkusobimatu nime poolest otsene maks, nagu elektrienergia tootmishinna maks, mis on selle tõelist laadi arvestades tegelikult erieesmärgiga, ainult maksu kogumiseks mõeldud kaudne maks, kuid mille liikmesriigi õiguses kvalifitseerimine ei saa olla esimuslik ELi õiguse tõlgendamise suhtes, mis juhindub nimetatud õiguskorra oma eesmärkidest ja oleneb maksu objektiivsetest tunnustest?

2. Kas sõltumata sellest, et elektrienergia tootmishinna maks kvalifitseeritakse keskkonnamaksuks, on selle maksu peamine eesmärk maksu kogumine, kuna sellega maksustatakse ühtemoodi elektri tootmist ja selle juhtimist elektrisüsteemi, olenemata elektritootmise intensiivsusest ja mõjust keskkonnale, rikkudes direktiivi 2009/28/EÜ⁽²⁾ artiklit 1, artikli 3 lõikeid 1 ja 2 ning lõike 3 punkti a koostöös selle direktiivi artikli 2 punktiga k?
3. Kas vaba konkurentsi ja taastuvatest energiaallikatest energia tootmise edendamise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et elektrienergia tootmishinna maks on sellega vastuolus, kuna selle maksuga maksustatakse mittetaastuvatest energiaallikatest ja taastuvatest energiaallikatest toodetud energiat ühtemoodi, diskrimineerides taastuvaid energiaallikaid ja rikkudes direktiivi 2009/28/EÜ artikli 2 punktis k ja sellega seotud õigusnormides ette nähtud toetuskava?
4. Lõpuks, kas elektrienergia tootmishinna maks on nimetatud vaba konkurentsi põhimõttega ja direktiivi 2009/72/EÜ⁽³⁾ artiklitega 32, 33 ja 34 (VIII PEATÜKK „VÕRGULE JUURDEPÄÄSU KORRALDAMINE“) vastuolus, arvestades, et sellega on lubatud välisriikide elektrienergiatootjate positiivne diskrimineerimine Hispaania tootjate kahjuks, moonutades sellega elektrienergia siseturgu ja võrgule juurdepääsu?

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 140, lk 16).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT 2009, L 211, lk 55).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 14. märtsil 2019 — DX

(kohtuasi C-227/19)

(2019/C 213/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DX

Vastustaja: Bürgermeister der Stadt Graz

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral, näiteks palgadokumentide kättesaadavana hoidmata jätmisel või keskele koordineerimisasutusele (Zentrale Koordinationsstelle) teatamata jätmisel, väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?

2. Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56, direktiivi 96/71 ja direktiivi 2014/67 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub absoluutne ülempiir?

(¹) EÜT 1997, L 18, lk 1.

(²) Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd, ELT 2014, L 159, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 20. märtsil 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg versus B

(kohtuasi C-245/19)

(2019/C 213/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Hageja: État du Grand-duché de Luxembourg

Kostja: B

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 8 ning artikli 52 lõiget 1 tuleb — vajadusel koostoimes harta artikliga 47 — tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusaktid, mis võeti taotlusel toimuva teabe vahetamise korra raames eelkõige nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiiv 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta) (¹) rakendamiseks ja millega välistatakse, et teabe valdajast kolmas isik vaidlustab — eelkõige kohtus — iga otsuse, millega selle liikmesriigi pädev asutus kohustab teda esitama teabe, et rahuldada teise liikmesriigi teabevahetustaotlus?

2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleb direktiivi 2011/16 artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 5 tõlgendada — vajadusel OECD maksustamise näidislepingu artikli 26 tõlgendamise arengut arvesse võttes — nii, et teabevahetustaotlus ja taotluse saanud liikmesriigi pädeva asutuse teabe väljastamiseks kohustav otsus, millega see taotlus rahuldatakse, vastavad kriteeriumile, et teave ei tohi olla eeldatavasti ilmselgelt mitteoluline, kui taotlev liikmesriik näitab ära asjaomase maksukohustuslase isiku, ajavahemiku, mida taotleva liikmesriigi uurimine puudutab, ja nimetatud teabe valdaja isiku, küsides teavet lepingute ning vastavate arvete ja maksete kohta, mida ei ole täpsustatud, kuid mille määravad ära kriteeriumid, milleks on esiteks asjaolu, et need sõlmis see konkreetne teabe valdaja, teiseks asjaolu, et neid kohaldati maksustamisaastatel, mida taotleva riigi asutuse uurimine puudutab, ja kolmandaks nende seos selle konkreetse maksukohustuslasega?

(¹) ELT 2011, L 64, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour administrative (Luksemburg) 20. märtsil 2019 — État du Grand-duché de Luxembourg versus B, C, D, F.C.

(kohtuasi C-246/19)

(2019/C 213/09)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Hageja: État du Grand-duché de Luxembourg

Kostjad: B, C, D, F.C.

Teine pool: A

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 8 ning artikli 52 lõiget 1 tuleb — vajadusel koostoimes harta artikliga 47 — tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusaktid, mis võeti taotlusel toimuva teabe vahetamise korra raames eelkõige nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/16/EL (maksustamislase halduskoostöö kohta ja direktiiv 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta) (¹) rakendamiseks ja millega välistatakse, et teabe valdajast kolmas isik vaidlustab — eelkõige kohtus — iga otsuse, millega selle liikmesriigi pädev asutus kohustab teda esitama teabe, et rahuldada teise liikmesriigi teabevahetustaotlus?

2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, tuleb direktiivi 2011/16 artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 5 tõlgendada — vajadusel OECD maksustamise näidislepingu artikli 26 tõlgendamise arengut arvesse võttes — nii, et teabevahetustaotlus ja taotluse saanud liikmesriigi pädeva asutuse teabe väljastamiseks kohustav otsus, millega see taotlus rahuldatakse, vastavad kriteeriumile, et teave ei tohi olla eeldatavasti ilmselgelt mitteoluline, kui taotlev liikmesriik näitab ära asjaomase maksukohustuslase isiku, ajavahemiku, mida taotleva liikmesriigi uurimine puudutab, ja nimetatud teabe valdaja isiku, küsides teavet lepingute ning vastavate arvete ja maksete kohta, mida ei ole täpsustatud, kuid mille määravad ära kriteeriumid, milleks on esiteks asjaolu, et need sõlmis see konkreetne teabe valdaja, teiseks asjaolu, et neid kohaldati maksustamisaastatel, mida taotleva riigi asutuse uurimine puudutab, ja kolmandaks nende seos selle konkreetse maksukohustuslasega?

(¹) ELT 2011, L 64, lk 1.

20. märtsil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Küprose Vabariik

(kohtuasi C-248/19)

(2019/C 213/10)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja E. Manhaeve)

Kostja: Küprose Vabariik

Hageja nõuded

— Hageja palub Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Küprose Vabariik:

— ei ole taganud kogumissüsteemi loomist 31 asulas (Aradippou, Ipsonas, Dali, Varoklini, Deryneia, Sotira, Xylofagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympou, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Meneou ja Pyrgos), mis on nõutud direktiivi 91/271/EMÜ artiklis 3 ja I lisa punktis A; ja

— ega eespool viidatud asulate osas taganud, et kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse, mis on nõutud direktiivi 91/271/EMÜ artiklites 4, 10 ja 15 ning I lisa punktides B ja D,

on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 91/271/EMÜ, asulareovee puhastamise kohta, ⁽¹⁾ artiklitest 3, 4, 10 ja 15 ning I lisast;

ning

— mõista kohtukulud välja Küprose Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Kuna neljas üle 10 000 inimekvivalendiga linnastus puudub integreeritud ja toimiv kogumissüsteem, ei ole Küprose Vabariik järginud tähtpäeva 31. detsember 2012, mille direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta ette näeb (mida pikendati lepinguga Küprose Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga) seoses kogumisega (artikkel 3) ja seega reovee bioloogilise puhastamisega (artikkel 4), nagu ka selle puhastamisega seotud taristu ja kontrolliga (artiklid 10 ja 15).
2. Kuna kahekümne seitsmes 2000 kuni 10 000 inimekvivalendiga linnastus puudub integreeritud ja toimiv kogumissüsteem, ei ole Küprose Vabariik järginud tähtpäeva 31. detsember 2012, mille direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta ette näeb (mida pikendati lepinguga Küprose Vabariigi ühinemise kohta Euroopa Liiduga) seoses kogumisega (artikkel 3) ja seega reovee bioloogilise puhastamisega (artikkel 4), nagu ka selle puhastamisega seotud taristu ja kontrolliga (artiklid 10 ja 15).

⁽¹⁾ Nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiiv 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT 1991, L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wien (Austria) 26. märtsil 2019 — S.A.D. Maler und Anstreicher OG

(kohtuasi C-256/19)

(2019/C 213/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wien

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: S.A.D. Maler und Anstreicher OG

Vastustaja: Magistrat der Stadt Wien

Menetlusosaline: Bauarbeiter Urlaubs- und Abfertigungskasse

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtet tuleb igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on kohtute sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks põhiõigusena sätestatud, et kohtuasjade jaotamine kohtunikele toimub eelnevalt kindlaks määratud üldiste reeglitega kehtestatud kindla tööjaotusplaani alusel, tõlgendada nii, et seadusandja peab tagama, et see põhiõigusega antud tagatis on tõhus ja mitte ainult teoreetiline?

- 1a) Lisaküsimus: Juhul kui vastus esimesele küsimusele on eitav:

Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teine lõik koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtte kohustavad sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on põhiõigusena sätestatud kohtuasjade jaotamine kindla tööjaotusplaani alusel, seadusandjat järgima teatavaid kohustusi põhiõiguste tagamisel, ja kui see on nii, siis milliseid?

- 1b) Lisaküsimused: Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

1b - 1) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teine lõik koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtte kohustavad igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on põhiõigusena sätestatud kohtuasjade jaotamine kindla tööjaotusplaani alusel, mitte võtma kohtuasjade jaotamisel kohtunike vahel arvesse korraldust või toimingut, mille teinud organil puudub seaduse järgi selle korralduse või toimingu tegemiseks vajalik pädevus?

1b - 2) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teine lõik koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtte nõuavad igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on põhiõigusena sätestatud kohtuasjade jaotamine kindla tööjaotusplaani alusel, et kui kohtu kodukorraga võib kohtuasjade jaotamisega tegelevale organile üleüldse anda kohtuasjade jaotamise üle otsustamisel kaalutlusruumi, siis ainult juba ette kindlaks määratud piiratud kaalutlusruumi kohtuasjade jaotamise üle otsustamisel?

- 2) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtet tuleb igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on kohtute sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks põhiõigusena sätestatud, et kohtuasjade jaotamine kohtunikele toimub eelnevalt kindlaks määratud üldiste reeglitega kehtestatud kindla tööjaotusplaani alusel, tõlgendada nii, et kohtunik, kes kahtleb 1) kas asjaomaste kohtuasjade jaotamine kohtus oli õiguspärane, ja 2) kas kohtuasjade kohtus jaotamise täitmisele suunatud ja kohtuniku tegevust vahetult mõjutav kohtusisene otsus (eelkõige kohtuasja kohtunikule jaotamise otsus) oli õiguspärane, peab saama seoses nende kahtlustega esitada (eelkõige nii, et see ei tekitaks sellele kohtunikule rahalisi kohustusi) kaebuse teisele kohtule, kes on täiesti pädev hindama ebaseaduslikuks klassifitseeritud õigusakti õiguspärasust?

Juhul kui vastus eelmisele küsimusele on eitav: Kas seadusandja peab muul viisil tagama, et kohtunikul oleks võimalik õiguspäraselt järgida teda puudutavaid õigusnorme, mis käsitlevad (eelkõige kohtusisest) kohtuasjade jaotamist?

- 3) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtet tuleb igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on kohtute sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks põhiõigusena sätestatud, et kohtuasjade jaotamine kohtunikele toimub eelnevalt kindlaks määratud üldiste reeglitega kehtestatud kindla tööjaotusplaani alusel, tõlgendada nii, et menetlusosaline, kes kahtleb 1) kas kohtus kohtuasjade jaotamise käigus tema kohtuasja lahendamiseks pretsedendipõhiselt kohtuniku määramine oli õiguspärane, või 2) kas selle kohtuasja jaotamine teatavale kohtunikule oli õiguspärane, peab seoses nende kahtlustega saama juba enne kohtulahendi tegemist esitada (ilma et see tekitaks sellele menetlusosalisele liigselt koormavaid rahalisi kohustusi) kaebuse teisele kohtule, kes on täiesti pädev hindama ebaseaduslikuks klassifitseeritud õigusakti õiguspärasust?

Juhul kui vastus eelmisele küsimusele on eitav: Kas seadusandja peab muul viisil tagama, et menetlusosalisel oleks juba enne kohtulahendi tegemist võimalik õiguspäraselt kasutada oma põhiõigust lahendada kohtuasi „seaduse alusel moodustatud kohtus“?

- 4) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtet tuleb igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on kohtute sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks põhiõigusena sätestatud, et kohtuasjade jaotamine kohtunikele toimub eelnevalt kindlaks määratud üldiste reeglitega kehtestatud kindla tööjaotusplaani alusel, tõlgendada nii, et kohtuasjade jaotamine kohtus ja kohtuasjade kohtusse saabumise dokumenteerimine peavad olema sedavõrd läbipaistvad ja arusaadavad, et kohtunik või menetlusosaline saab ilma suuremate jõupingutusteta kontrollida, kas asjaomane kohtuasi on jagatud kohtunikule või kohtukollegiumile kooskõlas kohtus kohtuasjade jaotamist ette nägeva korraga?

Juhul kui vastus eelmisele küsimusele on eitav: Kas seadusandja peab muul viisil tagama, et kohtunikul või menetlusosalisel oleks võimalik kontrollida asjaomase kohtuasja jaotamise õiguspärasust?

- 5) Kas ELi lepingu artikli 19 lõike 1 teist lõiku koostoimes põhiõiguste harta artikliga 47 ja tõhususe põhimõtet tuleb igal juhul sellise riigisisese õiguskorra puhul, kus põhiseaduses on kohtute sõltumatuse ja erapooletuse tagamiseks põhiõigusena sätestatud, et kohtuasjade jaotamine kohtunikele toimub eelnevalt kindlaks määratud üldiste reeglitega kehtestatud kindla tööjaotusplaani alusel, tõlgendada nii, et kohtuasja menetlusosalised ja kohtunik peavad saama ilma suuremate jõupingutusteta sisuliselt kontrollida kohtuasjade jaotamise korda, ning menetlusosalistel ja kohtunikul peab sel viisil olema võimalik kontrollida, kas asjaomase kohtuasja jagamine kohtunikule või kohtukollegiumile toimus õiguspäraselt?

Juhul kui vastus eelmisele küsimusele on eitav: Kas seadusandja peab muul viisil tagama, et kohtunikul või menetlusosalisel oleks võimalik kontrollida asjaomase kohtuasja jaotamise õiguspärasust?

- 6) Milliseid toiminguid peab tegema kohtunik seoses liidu õigusest tuleneva kohustusega järgida liidu õiguses sätestatud menetlusreegleid, kui tema suhtes on tehtud (kohtuväline või kohtusisene) õigusakt, mida ta ei saa vaidlustada, aga millega teda sunnitakse tegema toimingut, mis ei ole kooskõlas liidu õiguse ega menetlusosaliste õigustega?

Andrew Clarke'i 3. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 25. märtsi 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-731/18: Clarke versus komisjon

(kohtuasi C-284/19 P)

(2019/C 213/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Andrew Clarke (esindaja: *solicitor* E. Lock.)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsusele.

- Otsustada, et hiljemalt 12. aprilliks 2019 (või muuks selliseks kuupäevaks, milleni ELTL artikli 50 ajavahemik võidakse pikendada)
- a) Üldkohus käsitleks hagiavaldust vastavalt ajagraafikule ja viisil, mis võimaldab tal teha selle kohta lõpliku otsuse;
- b) ajutise meetmena esitaks komisjon Ühendkuningriigile põhjendatud arvamuse, milles toob välja oma seisukoha liidu õiguse rikkumiste kohta, mida võib tuletada tema kirjust apellandile 25. oktoobril 2018.
- Otsustada, et pooled võivad edaspidiste juhiste saamiseks pöörduda Üldkohtusse.
- Mõista apellandi kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust ühe väitega.

25. märtsi 2019. aasta kohtumääruses mõistis Üldkohus valesti, mida apellant oma hagiavaldusega nõudis, järeldas valesti, et apellandil ei ole õigust hagi esitada ja et kohtul puudub pädevus taotletud korraldust anda.

Apellant ei ole nõudnud, et komisjon algataks Ühendkuningriigi vastu rikkumismenetlust. Ta on taotlenud komisjoni kahe otsuse tühistamist, millest ühe tuvastamisel Üldkohus eksis. Seda arvestades ei toeta Üldkohtu poolt viidatud kohtupraktika samuti ettepanekut, milleks seda tsiteeriti, või ei puutu asjasse. Apellandil on õigus nõuda nende otsuste tühistamist osas, milles ta on nende adressaat ja/või need puudutavad teda otseselt ja isiklikult. Lisaks on apellandil teise võimalusena õigus esitada hagi ELTL artikli 265 alusel, tuginedes komisjonitegevusele selles, et ta ei esitanud Ühendkuningriigile põhjendatud arvamust lähtuvalt oma seadusest tulenevast kohustusest seda teha vastavalt ELTL artikli 258 esimesele lõigule, arvestades tema vaikivat nõusolekut teises kõnealuses otsuses, milles ta kaalus oma õigust järeldada ELTL artikli 258 teise lõigu alusel, et Ühendkuningriik oli rikkunud liidu õigust. Seega tuleks põhjendatud arvamus samuti adresseerida apellandile ja/või see puudutab teda otseselt ja isiklikult. Apellandil on lisaks sellele õigus taotleda korralduse andmist ja ajutiste meetmete võtmist vastavalt ELTL artikli 265 sätestatule.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajský súd v Trnave (Slovakkia) 9. aprillil 2019 — RN versus Home Credit Slovakia a.s.

(kohtuasi C-290/19)

(2019/C 213/13)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajský súd v Trnave

Põhikohtuasja pooled

Apellant: RN

Vastustaja: Home Credit Slovakia a.s.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ ⁽¹⁾, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 10 lõike 1 punkti g tuleb tõlgendada nii, et tarbijakrediidileping vastab selle õigusnormiga kehtestatud nõudele juhul, kui krediidi kulukuse aastamäär ei ole selles näidatud mitte täpse protsendilise väärtusena, vaid kahe väärtuse vahemikuna (alates ... kuni ...)?

⁽¹⁾ ELT 2008, L 133, lk 66.

11. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik

(kohtuasi C-298/19)

(2019/C 213/14)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis ja E. Manhaeve)

Kostja: Kreeka Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et Kreeka Vabariik on rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, kuna ta ei ole võtnud kõiki meetmeid, mida on vaja Euroopa Kohtu 23. aprilli 2015. aasta kohtuotsuse C-149/14, komisjon vs. Kreeka Vabariik ⁽¹⁾, täitmiseks;

- mõista Kreeka Vabariigilt välja karistumakse 23 753,25 eurot kohtuasjas C-149/14 tehtud otsuse täitmisea hilinenud päeva eest, alates nimetatud kohtuasjas otsuse kuulutamise päevast kuni päevani, mil see kohtuotsus täidetakse;
- mõista Kreeka Vabariigilt välja põhisumma 2639,25 eurot päevas alates kohtuasjas C-149/14 tehtud otsuse kuulutamise päevast kuni päevani, mil kuulutatakse kohtuotsus käesolevas kohtuasjas, või päevani, mil kohtuasjas C-149/14 tehtud otsus täidetakse, kui see täidetakse enne kohtuotsuse kuulutamist käesolevas kohtuasjas, ning kui nimetatud summa ei ületa 1 310 000 eurot, siis mõista välja minimaalne põhisumma 1 310 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. ELTL artikli 260 lõike 1 kohaselt on Kreeka Vabariik kohustatud võtma Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas C-149/14 tehtud otsuse täitmiseks vajalikud meetmed. Kreeka Vabariik ei ole aga võtnud kõiki selle kohtuotsuse täitmiseks vajalikke meetmeid. Konkreetsemalt ei ole Kreeka Vabariik koostanud tegevuskava seoses tundlike maa-aladega, mille pinna- ja põhjavee nitraadireostus pärineb põllumajandusest. Seetõttu otsustas komisjon esitada Euroopa Kohtule hagi.
2. Oma hagis palub komisjon Euroopa Kohtul mõista Kreeka Vabariigilt välja põhisumma 2639,25 eurot päevas ja karistumakse 23 753,25 eurot päevas. Põhisumma ja karistumakse suuruse välja arvutamisel on arvesse võetud rikkumise raskust ja kestust ning nende hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi suutlikkusele.

(¹) EU:C:2015:264.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale ordinario di Torino (Itaalia) 11. aprillil 2019 — Techbau SpA
versus Azienda Sanitaria Locale AL**

(kohtuasi C-299/19)

(2019/C 213/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale ordinario di Torino

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Techbau SpA

Kostja: Azienda Sanitaria Locale AL

Eelotsuse küsimus

Kas sellised liikmesriigi õigusnormid nagu 9. oktoobri 2002. aasta seadusandliku dekreeedi nr 231 artikli 2 lõike 1 punkt a, millega jäetakse „äritehingu“ — mille all mõeldakse lepinguid, mille „tulemuseks on valdavalt või ainult kaupade tarnimine või teenuste osutamine tasu eest“ — mõiste alt ning seega dekreeedi kohaldamisalast välja ehitustööde hankelepingud, olenemata sellest, kas need on avalik-õiguslikud või eraõiguslikud, täpsemalt direktiivi 93/37/EMÜ⁽¹⁾ mõttes ehitustööde riigihankelepingud, on direktiivi 2000/35/EÜ⁽²⁾ artikli 2 punktiga 1 vastuolus?

(¹) Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiiv 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (EÜT 1993, L 199, lk 54; ELT eriväljaanne 06/02, lk 163).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/35/EÜ hilinenud maksmisega võitlemise kohta äritehingute puhul (EÜT 2000, L 200, lk 35; ELT eriväljaanne 17/01, lk 226).

12. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(kohtuasi C-305/19)

(2019/C 213/16)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Ondrůšek, K. Talabér-Ritz)

Kostja: Tšehhi Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik ei ole taganud, et energiamärgised pannakse välja hoonetele, mille kasulik põrandapind on üle 500 m², mida inimesed sageli külastavad ning millele on väljastatud energiamärgis Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta (¹) artikli 12 lõike 1 alusel, on Tšehhi Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 13 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Direktiivi 2010/31/EL artikli 13 lõikes 2 on ette nähtud kohustus panna direktiivi artikli 12 lõike 1 alusel väljastatud energiamärgis välja, kui hoone kasulik põrandapind on üle 500 m² ja inimesed seda sageli külastavad.

2. Tšehhi õiguses (§ 7a zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů (energiakorralduse seaduse, muudetud redaktsioonis, § 7a)) on aga nähtud ette kohustus panna energiamärgis või energiatõhususe pass välja hoonetele, kus asuvad riigiasutused. Tšehhi õiguses ei ole seega sätestatud kohustust panna energiatõhususe pass välja olukordades, kus neis hoonetes asuvad muud asutused kui riigiasutused ja mida inimesed sageli külastavad. Vajalik seadusemuudatus on alles ette valmistamisel.
3. Seega ei ole Tšehhi Vabariik taganud, et energiamärgised pannakse välja hoonetele, mille kasulik põrandapind on üle 500 m², mida inimesed sageli külastavad ning millele on väljastatud energiamärgis kõnealuse direktiivi artikli 12 lõike 1 alusel, ning seeläbi on Tšehhi Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 13 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

(¹) ELT 2010, L 153, lk 13.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 15. aprillil 2019 — Milis Energy SpA versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(kohtuasi C-306/19)

(2019/C 213/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Milis Energy SpA

Vastustajad: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu õigus keelab kohaldada selliseid liikmesriigi õigusnorme nagu dekreetseaduse nr 91/2014 (seadusega 116/2014 seadusena kinnitatud redaktsiooni) artikli 26 lõiked 2 ja 3, mis kas vähendavad toetusi, mis on seadusega juba ette nähtud ning vastavates fotogalvaaniliselt saadud elektrienergia tootjate ning selleks asutatud riigi osalusega äriühingu Gestore dei servizi energetici S.p.a. vahel sõlmitud lepingutes kindlaks määratud, või siis viivitavad märkimisväärselt nende väljamaksmist? Täpsemalt, kas need liikmesriigi õigusnormid on kooskõlas selliste Euroopa Liidu õiguse üldpõhimõtetega nagu õiguspärase ootuse kaitse põhimõte, õiguskindluse põhimõte, lojaalse koostöö põhimõte ja kasuliku mõju põhimõte; Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 16 ja 17; direktiiviga 2009/28/EÜ (¹) ja sellega, kuidas see direktiiv reguleerib toetuskavasid; ning ELTL artikli 216 lõikega 2, eriti seoses Euroopa energiaharta lepinguga?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 140, lk 16).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Nejvyšší správní soud (Tšehhi Vabariik) 16. aprillil 2019 — BONVER WIN,
a. s. versus Ministerstvo financí**

(kohtuasi C-311/19)

(2019/C 213/18)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: BONVER WIN, a. s.

Vastustaja: Ministerstvo financí

Eelotsuse küsimused

1. Kas riigisisene õigusakt (üldkohaldatav siduv meede kohaliku omavalitsusüksuse määruse kujul), mis keelab ühe omavalitsusüksuse ühes osas teatava teenuse, kuulub Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 56 ja sellele järgnevate artiklite kohaldamisalasse pelgalt seetõttu, et mõned selle õigusakti kohaldamisalasse kuuluva teenuseosutaja kliendid võivad olla või on pärit teisest Euroopa Liidu liikmesriigist?

Kui vastus sellele on jaatav: kas pelgalt väitest, et võib esineda teisest liikmesriigist pärit kliente, piisab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 56 kohaldamiseks või on teenuseosutaja kohustatud tõendama, et teistest liikmesriikidest pärit klientidele osutatakse tegelikult teenuseid?

2. Kas esimesele küsimusele vastamisel puutub asjasse, et:
 - a) võimalik teenuste osutamise vabaduse piirang on oluliselt kitsendatud nii geograafiliselt kui ka esemeliselt (võimalik *de minimis* erandi kohaldatavus);
 - b) selles, kuidas kõnealune riigisisene õigusakt reguleerib ühest küljest eeskätt teiste Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele teenuseid osutavate isikute ja teisest küljest omamaistele klientidele keskenduvate isikute olukorda, ei näi olevat õiguslikke ega faktilisi erinevusi?

Euroopa Komisjoni 24. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 14. veebruari 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-131/16 ja T-263/16: Belgia ja Magnetrol International versus komisjon

(kohtuasi C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: P.J. Loewenthal, F. Tomat)

Teised menetlusosalised: Belgia Kuningriik, Magnetrol International, Iirimaa

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 14. veebruari 2019. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-131/16 ja T-263/16: Belgia ja Magnetrol International versus komisjon (EU:T:2019:91) osas, milles otsustati, et komisjoni 11. jaanuari 2016. aasta otsuses (EL) 2016/1699 ⁽¹⁾ ülemäärase kasumi maksuvabastust käsitleva riigiabikava SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) kohta, mida rakendas Belgia, oli ülemäärase kasumi maksuotsuste süsteem ekslikult liigitatud abikavaks määruse 2015/1589 ⁽²⁾ artikli 1 punkti d tähenduses.
- suunata asja tagasi Üldkohtusse, et vaadataks läbi nõuded, mida ei analüüsitud, ja
- teha otsus apellatsiooni- ja esimese astme menetluse kohtukulude jaotuse kohta hiljem.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, asudes seisukohale, et ekslik oli liigitada ülemäärase kasumi maksuvabastuse kord, mida Belgia kohaldas aastatel 2004–14, abikavaks määruse 2015/1589 artikli 1 punkti d tähenduses

Üldkohus tõlgendas vääralt artikli 1 punktis d nimetatud esimest tingimust ja vaidlustatud otsuse põhjendusi 94–110, kui ta järeldas, et komisjon võttis ülemäärase kasumi maksuotsuste süsteemi alusena arvesse üksnes põhjenduses 99 loetletud õigusakte.

Üldkohus tõlgendas vääralt artikli 1 punktis d nimetatud teist tingimust ja vaidlustatud otsuse põhjendusi 100–108, kui ta järeldas, et ülemäärase kasumi maksuvabastuse kohaldamise tingimuseks on täiendavate rakendusmeetmete võtmine.

Üldkohus tõlgendas vääralt artikli 1 punktis d nimetatud kolmandat tingimust ja vaidlustatud otsuse põhjendusi 66, 102, 103, 109, 139 ja 140, kui ta järeldas, et täiendavate rakendusmeetmete võtmine on vajalik ülemäärase kasumi maksuvabastusest kasu saajate määratlemiseks.

Lõpuks väidab apellant, et Üldkohus jättis tähelepanuta artikli 1 punktis d *ratio legise*, kui ta järeldas, et komisjon liigitas ekslikult ülemäärase kasumi maksuotsuste süsteemi abikavaks nimetatud sätte tähenduses.

⁽¹⁾ ELT 2016, L 260, lk 61.

⁽²⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

Drex Technologies SA 29. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-414/16: Drex Technologies versus nõukogu

(kohtuasi C-348/19 P)

(2019/C 213/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Drex Technologies SA (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada käesolev apellatsioonikaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- seetõttu tühistada 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus (T-414/16).

Teha uus otsus, millega:

- tühistada 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850 ⁽¹⁾ ja selle hilisemad rakendusaktid apellanti puudutavas osas;
- mõista käesoleva kohtumenetluse kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Esimene väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus rikkus põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat apellandi õigust olla enne uute piiravate meetmete võtmist uuesti ära kuulatud.

Teine väide puudutab õigusnormi rikkumist ja faktide moonutamist, kuna Üldkohus jättis tähelepanuta artiklid, mis apellant oma tühistamishagi põhjendamiseks esitas, tõendamaks, et ta ei toeta Süüria režiimi.

Kolmas väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus ei tunnistanud õigusvastasteks otsuse (ÜVJP) 2013/255 punkte 27 ja 28, mille kohaselt on perekonda Al-Assad või perekonda Makhloof kuulumine sõltumatu kriteerium, mis põhjendab sanktsioonide kehtestamist, pöörates samas ka ümber tõendamiskoormise.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125).

**Almashreq Investment Fund'i 29. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
28. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-415/16: Almashreq Investment Fund versus nõukogu**

(kohtuasi C-349/19 P)

(2019/C 213/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Almashreq Investment Fund (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada käesolev apellatsioonikaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- seetõttu tühistada 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus (T-415/16).

Teha uus otsus, millega:

- tühistada 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850 ⁽¹⁾ ja selle hilisemad rakendusaktid apellanti puudutavas osas;
- mõista käesoleva kohtumenetluse kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Esimene väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus rikkus põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat apellandi õigust olla enne uute piiravate meetmete võtmist uuesti ära kuulatud.

Teine väide puudutab õigusnormi rikkumist ja faktide moonutamist, kuna Üldkohus jättis tähelepanuta artiklid, mis apellant oma tühistamishagi põhjendamiseks esitas, tõendamaks, et ta ei toeta Süüria režiimi.

Kolmas väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus ei tunnistanud õigusvastasteks otsuse (ÜVJP) 2013/255 punkte 27 ja 28, mille kohaselt on perekonda Al-Assad või perekonda Makhoul kuulumine sõltumatu kriteerium, mis põhjendab sanktsioonide kehtestamist, pöörates samas ka ümber tõendamiskoormise.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125).

Souruh SA 29. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-440/16: Souruh versus nõukogu

(kohtuasi C-350/19 P)

(2019/C 213/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Souruh SA (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada käesolev apellatsioonikaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- seetõttu tühistada 28. veebruari 2019. aasta kohtuotsus (T-440/16).

Teha uus otsus, millega:

- tühistada 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850 ⁽¹⁾ ja selle hilisemad rakendusaktid apellanti puudutavas osas;
- mõista käesoleva kohtumenetluse kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kolm väidet.

Esimene väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus rikkus põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat apellandi õigust olla enne uute piiravate meetmete võtmist uuesti ära kuulatud.

Teine väide puudutab õigusnormi rikkumist ja faktide moonutamist, kuna Üldkohus jättis tähelepanuta artiklid, mis apellant oma tühistamishagi põhjendamiseks esitas, tõendamaks, et ta ei toeta Süüria režiimi.

Kolmas väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus ei tunnistanud õigusvastasteks otsuse (ÜVJP) 2013/255 punkte 27 ja 28, mille kohaselt on perekonda Al-Assad või perekonda Makhlof kuulumine sõltumatu kriteerium, mis põhjendab sanktsioonide kehtestamist, pöörates samas ka ümber tõendamiskoormise.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125).

10. mail 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(kohtuasi C-371/19)**

(2019/C 213/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: J. Jokubauskaitė ja R. Pethke)*Kostja:* Saksamaa Liitvabariik**Hageja nõuded**

- tuvastada, et kuna Saksamaa Liitvabariik keeldus korduvalt küsimast teavet, mida käibemaksu tagastamise taotluses ei olnud esitatud, ja jättis sellistes olukordades tagastamisaotlused automaatselt rahuldamata, juhul kui sellist teavet oli võimalik veel ainult pärast õigust lõpetava tähtaja, s.t 30. septembri möödumist esitada, siis on Saksamaa Liitvabariik rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾ artiklitest 170 ja 171 ning nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/9/EÜ, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis ⁽²⁾ artiklist 5;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab Euroopa Komisjon kolm väidet:

1. Esimene väide — käibemaksu neutraalsuse põhimõtte rikkumine

Saksamaa Liitvabariik rikkus direktiivi 2006/112 artiklites 170 ja 171 ning direktiivi 2008/9 artiklis 5 sätestatud käibemaksu neutraalsuse põhimõtet, mille kohaselt tuleb kaupade ostmisel või teenuste kasutamisel maksukohustuslastele tagastada varasemate tehingute pealt tasutud maks.

Käibemaksu neutraalsuse põhimõtte kohaselt tuleb rahuldada iga tagastamise taotlus, mille puhul on sisulised tingimused täidetud. Kahtluste korral tagastamise sisuliste tingimuste täidetuses võib tagastamisaotlusi 2008/9 artikli 5 alusel — koostoimes artikli 21 esimese lõigu esimese lausega — jätta rahuldamata vaid juhul, kui tagastamisliikmesriik ei ole saanud lisateavet, mille kohta ta esitas kõnealuse direktiivi artikli 20 alusel esitatud lisateabetaotluse.

2. Teine väide — käibemaksu tagastamise taotluse soovitava toime põhimõtte rikkumine

Direktiivi 2008/9 artikli 20 lõike 1 tõlgendus, mida kohaldab Saksamaa Liitvabariik, takistab muus liikmesriigis kui tagastamisliikmesriik asuva maksukohustuslaste käibemaksu tagastamise taotluse tõhusat rakendamist. Saksa maksuasutuste haldustava kahjustab maksukohustuslaste õigusi, mis tulenevad direktiivi 2006/112 artiklitest 170 ja 171 ning direktiivi 2008/9 artiklist 5.

Direktiivi 2006/112 ning direktiivi 2008/9 soovitava toime saamiseks ja võimalikult suurel määral käibemaksu neutraalsuse põhimõtte rakendamiseks on vaja sisuliselt põhjendatud käibemaksu tagastamise taotlused rahuldada. Nende õigusaktide eesmärk on kaupade ostmisel või teenuste kasutamisel tagastada maksukohustuslasele täies ulatuses varasemate tehingute pealt tasutud käibemaks ja seega kehtib sama eesmärk ka piiriülese käibega juhtudel, nimelt soovitakse luua enam-vähem võrdsed konkurentsitingimused kõigi maksukohustuslaste jaoks. Seejuures tuleb kasutada kõiki direktiivi ette nähtud asjakohaseid haldusmeetmeid, mis võimaldavad käibemaksu tagastamise taotluste rahuldamist.

3. Kolmas väide — õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumine

See, et Saksamaa Liitvabariik keeldus korduvalt küsimast lisateavet ja dokumente direktiivi 2008/9 artikli 20 lõike 1 alusel, rikub õiguspärase ootuse põhimõtet. Kui maksukohustuslane on saanud tagastamistaotluse kättesaamist kinnitava teatise, võiks tal olla õiguspärane ootus, et tema taotlust menetletakse vastavalt direktiivi sätetele. Kui seda ei toimu, rikub see maksukohustuslase õiguspärase ootust, et õigusaktidega kooskõlas olev menetlemine on võimalik.

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2008, L 44, lk 23.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 2. mai 2019. aasta otsus — QH versus parlament

(kohtuasi T-748/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Personalieeskirjade artikkel 24 — Abitaotlus — Personalieeskirjade artikkel 12a — Psühholoogiline ahistamine — Abitaotluse rahuldamata jätmise otsus — Objektiivsuse ja erapooletuse põhimõte — Õigus heale haldusele — Õigus olla ära kuulatud)

(2019/C 213/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: QH (esindajad: advokaadid N. Lhoëst ja S. Michiels, hiljem N. Lhoëst)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Ecker ja Í. Ní Riagáin Düro)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada parlamendi 26. jaanuari 2016. aasta otsus, millega selle institutsiooni teenistustepingute sõlmimise pädevust omav asutus jättis hageja 11. detsembril 2014 esitatud abitaotluse rahuldamata, ja 12. juuli 2016. aasta otsus, millega teenistustepingute sõlmimise pädevust omav asutus jättis hageja kaebuse rahuldamata, ning teiseks hüvitada kahju, mida väidetavalt tekitati selle asutuse toime pandud rikkumistega hageja abitaotluse menetlemisel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Parlamendi 26. jaanuari 2016. aasta otsus QH abitaotluse rahuldamata jätmise kohta, mis jäeti muutmata 12. juuli 2016. aasta otsusega kaebuse rahuldamata jätmise kohta.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Hispaania versus komisjon

(kohtuasi T-49/17) ⁽¹⁾

(EAGF ja EAFRD — Rahastamisest väljajäetavad kulud — Finantskorrektsioonid — Mõiste „tootja“ — Väljaspool tootjaorganisatsiooni tööruume tehtavad investeeringud — Rakenduskava kinnitamisele eelnevad kontrollimised — Kulude kinnitamise kontrollimine — Ühekordne finantskorrektsioon — Kindla määraga finantskorrektsioon — Proportsionaalsus — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 213/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindajad: *abogado del Estado* V. Ester Casas, hiljem S. Jiménez García)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Lewis ja M. Morales Puerta)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 15. novembri 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/2018, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatise fondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2016, L 312, lk 26).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 95, 27.3.2017.

Üldkohtu 6. mai 2019. aasta otsus — Scor versus komisjon

(kohtuasi T-135/17) ⁽¹⁾

(Riigiabi — Looduskatastroofiriskide edasikindlustusturg — CCR-ile piiramatult garantii vormis antud abi — Otsus, millega tunnustati esialgse uurimise tulemusel abi siseturuga kokkusobivaks — ELTL artikli 107 lõike 3 punkt c — Tühistamishagi — Õigus esitada hagi — Konkurentsiolekorra oluliselt kahjustamata jätmise — Osaline vastuvõetamatus — Huvitatud isikute menetlusõigused — Huvitatud isiku staatus — Tõsiste raskuste puudumine)

(2019/C 213/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Scor SE (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid N. Baverez, N. Autet, M. Béas ja G. Marson)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky, A. Bouchagiar ja K. Blanck)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Prantsuse Vabariik (Esindajad: D. Colas, B. Fodda, E. de Moustier ja J. Bousin, hiljem D. Colas, B. Fodda, P. Dodeller, R. Coesme ja E. de Moustier) ning Caisse centrale de réassurance (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J.-P. Gunther, A. Giraud ja S. Petit, hiljem advokaadid A. Giraud ja S. Petit)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 26. septembri 2016. aasta otsus C(2016) 5995 final meetmete SA.37649 ja SA.45860 kohta, mida Prantsusmaa on võtnud, osas, milles komisjon tunnistas siseturuga kooskõlas olevaks CCR-i tegevuseks loodu-katastroofidega võitlemisel antud piiramatut garantiit.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Scor SE kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni ja Caisse centrale de réassurance'i (CCR) kohtukulud, sealhulgas kulud, mis seonduvad konfidentsiaalsena käsitamise taotlusega.
3. Jätta Prantsuse Vabariigi kohtukulud tema enese kanda, sealhulgas kulud, mis seonduvad konfidentsiaalsena käsitamise taotlusega.

(¹) ELT C 144, 8.5.2017.

Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Saksamaa versus komisjon

(kohtuasi T-239/17) (¹)

(EAGF ja EAFRD — Rahastamisest välja jäetud kulutused — Saksamaa tehtud kulutused — Kindla määraga finantskorrektsioon, mida kohaldatakse mitte piisavalt sagedalt läbiviidud põhikontrollide tulemusel — Intresside igal aastal arvutamise ja raamatupidamisarvestusse kandmise kohustus — Määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklid 31 ja 32 — Määruse (EÜ) nr 885/2006 artikli 6 punkt h — Põhjendamiskohustus — Proportsionaalsus)

(2019/C 213/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: D. Klebs ja T. Henze, hiljem D. Klebs)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja M. Zalewski)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 14. veebruari 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/264, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2017, L 39, lk 12), Saksamaa Liitvabariigi kantud kulude osas.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Saksamaa Liitvabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 195, 19.6.2017.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Wattiau versus parlament

(kohtuasi T-737/17) (¹)

(Avalik teenistus — Sotsiaalkindlustus — Ühine ravikindlustusskeem — Ravikulude hüvitamine — Liidu, Luksemburgi ja Luksemburgi haiglate ühenduse sõlmitud kokkulepe ühises ravikindlustusskeemis kindlustatud isikutele osutatud haiglaravi tasumäärade kehtestamise kohta — Õigusvastasuse väide — Kodakondsuse alusel diskrimineerimise keelu põhimõte — ELTL artikli 18 esimene lõik — Põhiõiguste harta artiklid 20 ja 21 — Ametnike ravikindlustuse ühiseeskirjade artikkel 39)

(2019/C 213/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Francis Wattiau (Bridel, Luksemburg) (esindajad: *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Rantala ja J. Van Pottelberge)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Association des seniors de la fonction publique européenne (SFPE) (Brüssel, Belgia) (esindajad: *avocat* S. Orlandi ja *avocat* T. Martin)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks Euroopa Liidu ühise ravikindlustusskeemi Luxembourgigi arveldusbüroo otsus, mis nähtub 25. jaanuari 2017. aasta makse väljavõttest nr 244, millega jäeti hageja katta 843,01 euro suurune summa, ning teiseks ametisse nimetava asutusest tehtud parlamendi peasekretäri 2. augusti 2017. aasta otsus, millega esimesena nimetatud otsus jäeti muutmata.

Resolutsioon

1. Tühistada ühise ravikindlustusskeemi Luxembourgigi arveldusbüroo otsus, nagu see tuleneb 25. jaanuari 2017. aasta makse väljavõttest nr 244, millega jäeti Francis Wattiau katta 843,01 euro suurune summa, mis vastab 15 %-le 30. mai 2016. aasta tervishoiuteenuse arvest.
2. Jätta Euroopa Parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja F. Wattiau kohtukulud.
3. Jätta Association des seniors de la fonction publique européenne'i (SFPE) kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 32, 29.1.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Kuota International versus EUIPO — Sintema Sport (K)**(kohtuasi T-136/18) (¹)****(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk K — Absoluutne kehtetuks tunnistamise põhjus — Pahausksus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkt b)****(2019/C 213/29)***Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Kuota International Corp. Ltd (Road Town, Briti Neitsisaared) (esindaja: advokaat C. Herissay Ducamp)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: V. Ruzek)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Sintema Sport Srl (Albiate, Itaalia)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 3111/2014-1) peale, mis käsitleb Kuota Internationali ja Sintema Sporti vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 15. detsembri 2017. aasta otsus (asi R 3111/2014-1).
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

(¹) ELT C 166, 14.5.2018.

Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Sona Nutrition versus EUIPO — Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(kohtuasjad T-152/18–T-155/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärkide SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA taotlused — Varasem siseriiklik sõnamärk MULTIPLUS — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 213/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Gája)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid K. Neefs ja S. Cubitt)

Ese

Hagid EUIPO neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsuste (asjad R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 ja R 1323/2017-4) peale, mis käsitlevad Sona Nutritioni ja Solgar Holdingsi vahelisi vastulausemenetlusi.

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad T-152/18–T-155/18 kohtuotsuse huvides.
2. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 20. detsembri 2017. aasta otsused (asjad R 1319/2017-4, R 1321/2017-4, R 1322/2017-4 ja R 1323/2017-4).
3. Jätta EUIPO ja Solgar Holdings, Inc kohtukulud nende endi kanda ning mõista kummaltki välja pool Sona Nutrition Ltd kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 152, 30.4.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Briois versus parlament**(kohtuasi T-214/18) ⁽¹⁾**

(Privileegid ja immunitetid — Euroopa Parlamendi liige — Otsus võtta parlamendiliikmelt ära puutumatus — Seos parlamendiliikme ülesannetega — Võrdne kohtlemine — Hea halduse põhimõte — Kaitseõigused — Lepinguväline vastutus)

(2019/C 213/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)*Kostja:* Euroopa Parlament (esindajad: N. Görlitz ja S. Alonso de León)**Ese**

Esiteks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 6. veebruari 2018. aasta otsus P8_TA(2018)0020 võtta hagejalt ära parlamendiliikme puutumatus ning teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada hagejale väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Steeve Briois' kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 211, 18.6.2018.

Üldkohtu 6. mai 2019. aasta otsus — Mauritsch versus INEA**(kohtuasi T-271/18) ⁽¹⁾**

(Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — Tähtajaline leping — Lepingu pikendamise ettepaneku algne tagasilükkamine hageja poolt — Ametist lahkumine — Töötushüvitise õiguse andmisest keeldumine — Vastutus)

(2019/C 213/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Walter Mauritsch (Viin, Austria) (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)*Kostja:* Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusamet (esindajad: I. Ramallo, keda abistas advokaat A. Duron)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega ühelt poolt palutakse tühistada esiteks INEA 24. jaanuari 2018. aasta otsus jätta rahuldamata hageja 4. oktoobri 2017. aasta kaebus ja teiseks INEA 2. augusti 2017. aasta otsus jätta rahuldamata hageja 10. aprilli 2017. aasta hüvitisenõue ning teiselt poolt mõista hagejale välja hüvitis kahju eest, mis talle nende otsustega väidetavalt tekitati.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Walter Mauritschilt.

(¹) ELT C 231, 2.7.2018.

Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — WP versus EUIPO

(kohtuasi T-407/18) (¹)

(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajaline leping — Pikendamata jätmise otsus — Ilmne hindamisviga — Hoolitsemiskohustus — Võrdne kohtlemine — Hagiavalduse ja kaebuse vastavuse põhimõte)

(2019/C 213/33)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: WP (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: A. Lukošiusė ja K. Tóth)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega palutakse tühistada EUIPO 6. oktoobri 2017. aasta otsus, millega keelduti hageja kui ajutise teenistuja lepingut teist korda pikendamast.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja WP-lt.

(¹) ELT C 319, 10.9.2018

Üldkohtu 7. mai 2019. aasta otsus — Fissler versus EUIPO (vita)**(kohtuasi T-423/18) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi vita taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Eristusvõime puudumine — Kirjeldavus — Mõiste „omadus“ — Värvuse nimetus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)

(2019/C 213/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Fissler GmbH (Idar-Oberstein, Saksamaa) (esindajad: advokaadid G. Hasselblatt ja K. Middelhoff)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: W. Schramek ja D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 28. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 1326/2017-5) peale, mis käsitleb taotlust registreerida ELi kaubamärgina sõnamärk vita.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) viienda apellatsioonikoja 28. märtsi 2018. aasta otsus (asi R 1326/2017-5).
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

⁽¹⁾ ELT C 294, 20.8.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta otsus — Lupu versus EUIPO — Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Djili DS)**(kohtuasi T-558/18) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Djili DS taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk DJILI — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõige 1 punktid a ja b)

(2019/C 213/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Victor Lupu (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat P. Acsinte)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja(d): D. Gája ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Et Djili Soy Dzhihangir Ibryam (Dulovo, Bulgaaria) (esindaja: advokaat C.-R. Romițan)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. juuni 2018. aasta otsuse (asi R 2391/2017-5) peale, mis käsitleb Lupu ja Et Djili Soy Dzhihangir Ibryami vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Victor Lupult.

(¹) ELT C 408, 12.11.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — Promeco versus EUIPO — Aerts (Lauanõud)

(kohtuasi T-353/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 213/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Promeco (Kortrijk, Belgia) (esindajad: advokaadid H. Hartwig ja A. von Mühlendahl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Aerts NV (Geel, Belgia) (esindajad: advokaadid G. Glas ja T. Carmeliet)

Ese

Hagi EUIPO laiendatud apellatsioonikoja 16. veebruari 2018. aasta otsuse (asi R 459/2016-G) peale, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Promeco NV ja Aerts NV vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Promeco NV kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.
3. Jätta Aerts NV kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 259, 23.7.2018.

Üldkohtu 29. aprilli 2019. aasta määrus — Engel versus EUIPO — F. Engel (ENGEL)

(kohtuasi T-381/18) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2019/C 213/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Engel GmbH (Pfullingen, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Pfitzer)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Gája ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: F. Engel K/S (Haderslev, Taani) (esindaja: advokaat L. Elmggaard Sørensen)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 26. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 1423/2017-2) peale, mis käsitleb F. Engeli ja Engeli vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Engel GmbH ja F. Engel K/S-i kohtukulud nende endi kanda ning mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud välja Engel GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 276, 6.8.2018.

Üldkohtu 29. aprilli 2019. aasta määrus — Dermatest versus EUIPO (DERMATEST)**(kohtuasi T-495/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi DERMATEST taotlus — Registreerimisest keeldumine — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2019/C 213/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Bühling ja D. Graetsch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: W. Schramek, D. Hanf et D. Walicka)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 12. juuni 2018. aasta otsuse (asi R 426/2018-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi DERMATEST Euroopa Liidu kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 352, 1.10.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — Rumeenia versus komisjon**(kohtuasi T-530/18) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi — EAGF ja EAFRD — Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Tähtaja algus — Hilinemine — Vastuvõetamatus)**

(2019/C 213/39)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Rumeenia (esindajad: C.-R. Canțăr, E. Gane, C.-M. Florescu ja O.-C. Ichim)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Aquilina ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada osaliselt komisjoni 13. juuni 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/873, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames (ELT 2018, L 152, lk 29), osas, mis käsitleb Rumeenia tehtud teatavaid kulutusi.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Rumeenia kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 408, 12.11.2018.

Üldkohtu presidendi 2. mai 2019. aasta määrus — Jap Energéticas y Medioambientales versus komisjon

(kohtuasi T-145/19 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine — Keskkond — Keskkonna rahastamisvahend (LIFE) — Projekt LIFE 11 ENV/ES/000593-H2AL RECYCLING — Makstud summade tagasinõudmine — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine)

(2019/C 213/40)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Valencia, Hispaania) (esindaja: advokaat G. Alabau Zabal)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà ja S. Izquierdo Pérez)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada komisjoni 14. jaanuari 2019. aasta otsuse BUDG/DGA 1/C4/CB/3241812545, millega kohustatakse hagejat tagastama 82 750,96 euro suurune summa, millele lisandub viivitusintress, kohaldamine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

20. veebruaril 2019 esitatud hagi — Pavel versus EUIPO — bugatti (B)**(kohtuasi T-114/19)**

(2019/C 213/41)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Dan-Gabriel Pavel (Oradea, Rumeenia) (esindaja: advokaat E. Nedelcu)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* bugatti GmbH (Herford, Saksamaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* hageja*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärgi B taotlus — ELi kaubamärk nr 13 545 181*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. detsembri 2018. aasta otsus seotud asjades R 49/2018-1 ja R 85/2018-1**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus ja tunnistada, et ELi kaubamärk 013545181 registreeriti 5. mail 2016 kõigi asjaomaste kaupade ja teenuste jaoks nõuetekohaselt;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ei ole kohaldatav;
 - Tõendi puudumine avaliku huvi rikkumise kohta.
-

4. aprillil 2019 esitatud hagi — BF versus komisjon**(kohtuasi T-190/19)**

(2019/C 213/42)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* BF (esindajad: advokaat S. Gesterkamp ja professor C. König)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tuvastada, et kostja on alates 18. detsembrist 2018, mil ta sai elektroonilisel teel kätte hageja teise märgukirja, rikkunud oma tegevusetusega kohustust teha hagejale kui kaebuse esitajale saadetav esialgset uurimist lõpetav otsus riigiabi menetluses SA.48706 (RVV Rostocker Versorgungs- und Verkehrs-Holding GmbH und Nordwasser GmbH), nimelt kas ametliku uurimismenetluse algatamise otsus või menetluse algatamata jätmise otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt; ning
- igaks juhuks ja teise võimalusena, kui kostja lõpetab oma tegevusetuse hagi menetlemise ajal, mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

Hageja väidab kõigepealt, et tegevusetushagi esitamise tingimused on täidetud, kuna määruse (EL) 2015/1589 ⁽¹⁾ artikli 4 kohase esialgset uurimist lõpetava otsuse asjaolud olid teise märgukirja kohaletoimetamise ajaks selged.

Järgmisena väidab hageja, et kostja esitas oma 17. detsembri 2018. aasta haldusdokumendis üksnes normatiivsed märkused seadusliku monopoli kohta ettevõttesisese (in-house) tehinguga volitatud Nordwasser GmbH kasuks, mis võimaldab välistada konkurentsi kahjustamise ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, ilma et kostja oleks käsitlenud faktilisi asjaolusid, näiteks soodsama kohtlemise asjaolusid puudutavaid küsimusi.

Lisaks väidab hageja, et ta lükkas juba menetluse algetapis oma vastuväidetega ümber väite, et seaduslik monopol oli loodud kooskõlas liidu õigusega. Igal juhul oleks kostja pidanud tuvastatud asjaolude põhjal esitama oma puht õigusliku seisukoha ja sellest tulenevalt hiljemalt pärast 2018. aasta detsembrist tegema määruse (EL) 2015/1589 artikli 4 lõike 2 alusel menetluse algatamata jätmise otsuse, mida oleks võimalik vaidlustada.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT L 248, 24.9.2015, lk 9).

4. aprillil 2019 esitatud hagi — AZ versus komisjon**(kohtuasi T-196/19)**

(2019/C 213/43)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* AZ (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.*

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastatud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

4. aprillil 2019 esitatud hagi — BA versus komisjon

(kohtuasi T-198/19)

(2019/C 213/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: BA (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

— teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,

- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiaks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — BB versus komisjon**(kohtuasi T-200/19)**

(2019/C 213/45)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* BB (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.*

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — BC versus komisjon

(kohtuasi T-201/19)

(2019/C 213/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: BC (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,

— teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,

- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — BD versus komisjon**(kohtuasi T-205/19)**

(2019/C 213/47)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* BD (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.*

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiaks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulenevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

5. aprillil 2019 esitatud hagi — Società Agricola Tenuta di Rimale jt versus komisjon

(kohtuasi T-210/19)

(2019/C 213/48)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Società Agricola Tenuta di Rimale Ss (Fidenza, Itaalia) ja 9 teist hagejat (esindajad: advokaadid M. Libertini, A. Scognamiglio ja M. Spolidoro)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul tühistada vaidlustatud märgukirja ja vaadata läbi hagiavalduses esitatud põhjendused. See läbivaatamine peab toimuma Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus, ⁽¹⁾ artikli 150 erineva ja õigema tõlgenduse alusel ja põhjalikuma uurimise alusel, millest ilmneb, et Consorzio esitatud põhjendustel puudus loogika ja kooskõla, et kinnitada *sine die* diskrimineerivad ja põhjendamata õigusnormid valdkonnas, mis reguleerivad piima pakkumist juustu DOP (Denominazione di Origine Protetta) Parmigiano Reggiano tootmiseks.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi puudutab EL komisjoni põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektoraadi 6. veebruari 2019. aasta märgukiri, millega otsustati lõpetada hagejate 5.veebruari 2018 esitatud kaebuse menetlemine, millega nad väitsid, et Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali (põllumajandus-, toidu- ja metsanduspoliitika ministeerium) 15. detsembri 2016. aasta dekreet nr 6762, millega kinnitatakse Parmiggiano-Reggiano juustu tarnimise reguleerimise kava aastateks 2017–2019, ning sama ministeeriumi 19. septembri 2017. aasta dekreet nr 5320, millega kinnitati muudatused Parmiggiano-Reggiano juustu tarnimise reguleerimise kavasse aastateks 2017–2019, on õigusvastased.

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et on valesti tõlgendatud määruse (EL) nr 1308/2013 artiklit 150 seoses tarnimise reguleerimisest huvitatud tootjate kvalifitseeritud enamuse kindlaks määramisega.
2. Teine väide, et on valesti tõlgendatud määruse (EL) nr 1308/2013 artiklit 150 osas, mis puudutab vajadust kontrollida turgude tasakaalu sisulist tingimust, et võtta vastu ajutisi meetmeid tarnimise reguleerimise kohta, ja mis puudutab sellekohast sobivat põhjendust.
3. Kolmas väide, et on valesti tõlgendatud määruse (EL) nr 1308/2013 artiklit 150 osas, mis puudutab keeldu kehtestada tarnimise reguleerimise kavasid, mis on sisult diskrimineerivad.

(¹) ELT 2013, L 347, lk 608.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — Klöckner Pentaplast versus komisjon

(kohtuasi T-231/19)

(2019/C 213/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Klöckner Pentaplast GmbH (Heiligenroth, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,

— mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — H&R Ölwerke Schindler versus komisjon

(kohtuasi T-232/19)

(2019/C 213/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: H&R Ölwerke Schindler GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Voß ja D. Fouquet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kuivõrd see otsus puudutab hagejat,

- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiaks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Infineon Technologies Dresden versus komisjon**(kohtuasi T-233/19)**

(2019/C 213/51)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Infineon Technologies Dresden GmbH & Co. KG (Dresden, Saksamaa) (esindajad: advokaadid L. Assmann ja M. Peiffer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus C(2018) 3166 abikava SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa rakendas StromNEVi § 19 kohaselt baaskoormuse tarbijate suhtes (ELT 2019, L 14, lk 1) ning

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhineb väitel, et vaidlusalune otsus on õigusvastane, kuna StromNEVi § 19 lõike 2 teise lause kohane võrgukasutustasust vabastamine ei ole riigiabi ELTL artikli 107 jj tähenduses.

Sellela seoses väidab hageja kõigepealt, et StromNEVi § 19 lõike 2 alusel võrgukasutustasust vabastamine ei toiminud riigi vahenditest ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, vaid seda rahastati Saksamaa võrguettevõtjate poolt, kes on eraõiguslikud ning kellel puudub riigiga side. Ka ei ole vaidlusalune lisatasu oma mõjult samastatav lõivuga elektritarbimiselt Saksamaal. Lisaks puudub Saksamaa Liitvabariigil käsutusõigus nende põhivõrguettevõtjate üle, kellele on ülesandeks tehtud kõnealuste vahendite haldamine.

Lisaks märgitakse, et StromNEVi § 19 lõike 2 alusel võrgukasutustasust vabastamine erineb olulistest aspektides asjaoludest, mis olid aluseks kohtuasjades C-206/06, Essent Netwerk Noord jt, ning C-262/12, Vent De Colère!. Vaidlusalune juhtum puudutab siiski sarnast lisatasu nagu kohtuasjas C-405/16 P: Saksamaa vs. komisjon ning seetõttu ei saa seda lisatasu kvalifitseerida riigiabiks.

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Infineon Technologies versus komisjon**(kohtuasi T-234/19)**

(2019/C 213/52)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid L. Assmann ja M. Peiffer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada kostja 28. mai 2018. aasta otsus C(2018) 3166 abikava SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa rakendas StromNEVi § 19 kohaselt baaskoormuse tarbijate suhtes (ELT 2019, L 14, lk 1) ning

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhineb väitel, et vaidlusalune otsus on õigusvastane, kuna StromNEVi § 19 lõike 2 teise lause kohane võrgukasutustasust vabastamine ei ole riigiabi ELTL artikli 107 jj tähenduses.

Sellea seoses väidab hageja kõigepealt, et StromNEVi § 19 lõike 2 alusel võrgukasutustasust vabastamine ei toimunud riigi vahenditest ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses, vaid seda rahastati Saksamaa võrguettevõtjate poolt, kes on eraõiguslikud ning kellel puudub riigiga side. Ka ei ole vaidlusalune lisatasu oma mõjult samastatav lõivuga elektritarbimiselt Saksamaal. Lisaks puudub Saksamaa Liitvabariigil kasutusõigus nende põhivõrguettevõtjate üle, kellele on ülesandeks tehtud kõnealuste vahendite haldamine.

Lisaks märgitakse, et StromNEVi § 19 lõike 2 alusel võrgukasutustasust vabastamine erineb olulistes aspektides asjaoludest, mis olid aluseks kohtuasjades C-206/06, Essent Netwerk Noord jt, ning C-262/12, Vent De Colère!. Vaidlusalune juhtum puudutab siiski sarnast lisatasu nagu kohtuasjas C-405/16 P: Saksamaa vs. komisjon ning seetõttu ei saa seda lisatasu kvalifitseerida riigiabiks.

8. aprillil 2019 esitatud hagi — GTP versus komisjon**(kohtuasi T-237/19)**

(2019/C 213/53)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: GTP — Glastechnik Piesau GmbH & Co. KG (Neuhaus am Rennweg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid F. Wagner ja N. Voß)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 (ELT 2019, L 14, lk 1) aastate 2012 ja 2013 osas,
- teise võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 aastate 2012 ja 2013 osas, niivõrd kui võrd see otsus puudutab hagejat,
- kolmanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 %, suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 15 %, ning suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 10 % avaldatud võrgutasudest,
- neljanda võimalusena tühistada 28. mai 2018. aasta otsus SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) numbriga C(2018) 3166 hagejat puudutavas osas, millega kohustati suuri energiatarbijaid, kelle aastane energiatarbimine on vähemalt tundi, maksuma tagasi enam kui 20 % avaldatud võrgutasudest, ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas advokaadi- ja reisikulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses riigiabiks ekslik kvalifitseerimine

Esimeses väites leiab hageja, et võrgutasust vabastamise kontrollimisel on kostja õigusnormi rikkudes tuvastanud riigi vahendite kasutamise.

Lisaks on valikulisuse tingimuse kontrollimisel valesti ja puudulikult määratletud võrdlussüsteem.

Peale selle väidab hageja, et kostja on võrdlussüsteemi puuduliku määratlemisega rikkunud ELTL artikli 296 teisest lõigust tulevat põhjendamiskohustust.

2. Võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumine

Teises väites leiab hageja, et kostja otsusega määratakse kindlaks vaid tagasiulatuva tasumise kohustused suurte energiatarbijate jaoks, kes aastatel 2012 ja 2013 olid võrgutasudest täielikult vabastatud. Järelikult koheldakse neid energiatarbijaid erinevalt ja ebasoodsalt nende energiatarbijatega võrreldes, kes samal perioodil kasutasid kogusummalisi võrgutasu vähendusi ja kelle suhtes ei kohaldatud tagasiulatuva tasumise kohustust.

Lisaks väidab hageja, et kostja on erineva kohtlemise puhul rikkunud oma põhjendamiskohustust, mis tuleneb ELTL artikli 263 teisest lõigust ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktist c. Erinev kohtlemine rikub ka direktiivi 2009/72/EÜ⁽¹⁾ artikli 32 lõikes 1 sätestatud diskrimineerimiskeeldu.

3. Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

Kolmandas väites leiab hageja, et hagejal on isiklikel asjaoludel tekkinud õiguspärane ootus säilitada kehtestatud spetsiaalsed võrgutasud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ (ELT L 211, 14.8.2009, lk 55).

9. aprillil 2019 esitatud hagi — Wepa Hygieneprodukte jt versus komisjon

(kohtuasi T-238/19)

(2019/C 213/54)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Wepa Hygieneprodukte GmbH (Arnsberg, Saksamaa), Wepa Leuna GmbH (Leuna, Saksamaa), Wepa Papierfabrik Sachsen GmbH (Arnsberg) (esindajad: advokaadid H. Janssen ja A. Vallone)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 28. mai 2018. aasta otsus C(2018) 3166 abikava SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) kohta, mida Saksamaa rakendas StromNEVi § 19 kohaselt baaskoormuse tarbijate suhtes (ELT 2019, L 14, lk 1) ning

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhineb väitel, et võrgukasutustasust vabastamine ei ole riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.

Sellela seoses väidavad hagejad kõigepealt, et võrgukasutustasust vabastamisel ei ole kasutatud riigi vahendeid ega riigi tagatud vahendeid. Lisaks leiavad hagejad, et kostja lähtus ekslikult sellest, et § 19 kohane lisatasu kujutab lõpptarbija jaoks endast riigi kehtestatud „lõivu“ või „maksulaadset lõivu“ 17. juuli 2008. aasta kohtuotsuse Essent Netwerk Noord jt (C-206/06, EU:C:2008:413) tähenduses.

Lisaks märgitakse, et baaskoormuse tarbijatele ei ole tagatud valikulist eelist.

9. aprillil 2019 esitatud hagi — A9.com versus EUIPO (kellukest kujutav ikoon)

(kohtuasi T-240/19)

(2019/C 213/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: A9.com, Inc. (Palo Alto, California, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid A. Klett ja C. Mikyska)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi (kellukest kujutav ikoon) taotlus — registreerimistaotlus nr 17 868 712

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 4. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1309/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud, sh hageja poolt mõlemas menetluses kantud vajalikud kulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c ja lõike 2 rikkumine.
-

10. aprillil 2019 esitatud hagi — Kambodža ja CRF versus komisjon**(kohtuasi T-246/19)**

(2019/C 213/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Kambodža Kuningriik ja Cambodia Rice Federation (CRF) (Phnom Penh, Kambodža) (esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 16. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/67 ⁽¹⁾ ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Liidu tootjate mõiste piiramine Euroopa Liidus toodetud toorainest (*paddy rice* ehk kooritud riis) samasuguste või otseselt konkureerivate toodete tootjatega rikub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL) nr 978/2012 ⁽²⁾ artikli 22 lõiget 1 ja artiklit 23. Teise võimalusena rikub kostja lähenemisviis määruse nr 978/2012 artikli 22 lõiget 2.
2. Teine väide, et tuginedes väärale või ebatäpsele teabele või teabele, mis ei olnud konkreetselt seotud samasuguse tootega, ei hinnanud kostja „tõsiseid raskusi“ nõuetekohaselt, rikkudes määruse nr 978/2012 artiklit 23. See muutis võimaluks hinnata asja-kohaselt, kas määruse (EL) nr 978/2012 artikli 22 lõike 1 tingimused on täidetud seoses samasuguse tootega, nagu on määratletud määruse nr 978/2012 artikli 22 lõikes 2.
3. Kolmas väide, et kostja võrdles Kambodža impordihindu Euroopa Liidu hindadega viisil, mis rikkus määruse nr 978/2012 artikli 22 lõiget 1 ja artiklit 23.

4. Neljas väide, et kostja poolt põhjusliku seose hindamine rikub määruse nr 978/2012 artikli 22 lõiget 1, kuna Euroopa Liidu tööstusele osaks saanud tõsised raskused ei olnud Kambodža impordimahu ja –hindade piisavalt otsene tagajärg. Kuivõrd määrus 2019/67 tugineb kumulatiivsele analüüsile, rikub see ka määruse nr 978/2012 artikli 22 lõiget 1.
5. Viies väide, et kostja jättis avalikustamata mitu olulist fakti või kaalutlust või nende oluliste faktide või kaalutluste aluseks olnud üksikasja, rikkudes komisjoni 28. augusti 2013. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 1083/2013 ⁽³⁾ artikli 17 lõikeid 1, 2, 3 ja 4 ning määruse nr 978/2012 artiklit 38 ja hagejate kaitseõigusi.
6. Kuues väide, et koostatud toimikus on ulatuslikud lüngad ning sellest puudub oluline hulk teavet. See rikub komisjoni delegeeritud määruse nr 1083/2013 artiklit 14, määruse nr 978/2012 artiklit 38 ja hagejate kaitseõigusi.

⁽¹⁾ Komisjoni 16. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/67, millega kehtestatakse kaitsemeetmed Kambodžast ja Myanmarist pärineva indica riisi impordi suhtes (ELT 2019, L 15, lk 5).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 978/2012 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 732/2008 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2012, L 303, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 28. augusti 2013. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1083/2013, millega kehtestatakse tariifsete soodustuste ajutise peatamise ja üldiste kaitsemeetmete vastuvõtmise menetlusega seotud eeskirjad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 978/2012 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta (ELT 2013, L 293, lk 16).

12. aprillil 2019 esitatud hagi — Bilde versus parlament

(kohtuasi T-248/19)

(2019/C 213/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Dominique Bilde (Lagarde, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi 12. märtsi 2019. aasta otsus P8_TA-PROV(2019)0137, hageja puutumatus äravõtmise taotluse 2018/2267(IMM) kohta, millega hagejalt puutumatus ära võetakse;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokollis nr 7 (ELT 2010, C 83, lk 266) artiklit 9, Euroopa Parlamendi kodukorra (ELT 2005, L 44, lk 1) artikli 5 lõikeid 1 ja 5 ning teatise liikmetele nr 11/2003 ja nr 11/2016.

2. Teine väide, et kuritarvitatud on menetlust ja eelkõige on rikutud teatise liikmetele nr 11/2016 artiklit 43, kuna menetluste eesmärk on kahjustada hageja poliitilist tegevust, mis kujutab endast *fumus persecutionis*'e juhtu.
3. Kolmas väide, et rikutud on liidu õiguse üldpõhimõtteid *ne bis in idem* ja *una via electa*, kuritarvitatud menetlust ja võimu.

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Wieland-Werke versus komisjon

(kohtuasi T-251/19)

(2019/C 213/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wieland-Werke AG (Ulm, Saksamaa) (esindajad: advokaadid U. Soltész, C. von Köckritz ja K. Winkelmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 5. veebruari 2019. aasta otsus juhtumis M.8900 — Wieland/Aurubis Rolled Products/Schwermetall;
- mõista hageja käesoleva menetluse kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimese väitega leiab hageja, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta tugines vaidlustatud otsuses niinimetatud „kõrgema kvaliteediga“ segmendi ekslikule mõistele selle asemel, et tugineda selles otsuses asjaomasele rullitud vasktoodete turule nagu komisjon ise seda määratlenud on.
2. Teise väitega leiab hageja, et komisjon ei määratlenud niinimetatud „kõrgema kvaliteediga“ alamsegmenti ega esitanud selle selgeid piire, millele ta oma hinnangu põhjendamatult rajas. Komisjoni lähenemisviis on ilmselt ekslik ja spekulatiivne.
3. Kolmanda väitega leiab hageja, et komisjon tegi ilmseid hindamisvigu, kui ta läks vastuollu iseenda järeldustega heakskiitvas otsuses juhtumis M.8909 — KME/MKM.
4. Neljanda väitega leiab hageja, et komisjon kohaldas *sui generis* kahju pretsedendit ja põhjendamatut teooriat, ühendades horisontaalse ja mitte-horisontaalse mõju ning tekitades segadust selgetes ja rangetes suunistes, mis on kehtestatud koondumisi käsitlevates suunistes.

5. Viienda väitega leiab hageja, et komisjon tegi ilmseid hindamisvigu oma konkurentsihinnangus, analüüsides väidetavat horisontaalset probleemi, jättes aga uurimata ilmsed faktid, mis kinnitavad, et asjaomasel turul valitseb konkurents.
6. Kuuenda väitega leiab hageja, et komisjoni hinnang klientide ülemineku võimaluste kohta on ilmselgelt ekslik.
7. Seitsmenda väitega leiab hageja, et komisjon viitab hinnatõusudele, mida tingib asjaomane tehing, esitamata selle kohta min-geid tõendeid.
8. Kaheksanda väitega leiab hageja, et komisjon tegi ilmseid hindamisvigu, kui ta analüüsis ühise kontrolli muutumist Schwermetalli üle ainukontrolliks. Konkreetsemalt ei teinud komisjon vajalikke uurimistoiminguid.
9. Üheksanda väitega leiab hageja, et komisjon tegi hageja pakutud kohustuste hindamisel vigu.
10. Kümnenda väitega leiab hageja, et see, kuidas komisjon viis läbi kaebemenetlust ja turutesti, ei vastanud menetlusnormidele.
11. Üheteistkümnenda väitega leiab hageja, et komisjon rikkus olulisi menetlusnõudeid kohaldatavat menetlust. Ta keeldus esimehe kahe kohustuse suhtes turutesti tegemast ja tegi seda menetluse jooksul lootusetult hilja.

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Pech versus nõukogu

(kohtuasi T-252/19)

(2019/C 213/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Laurent Pech (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid O. Brouwer ja T. McGrath)

Kostja: Euroopa Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu otsus, mis saadeti hagejale 12. veebruari 2019. aasta kirjaga ning millega keelduti viimasele andmast vastavalt määruse 1049/2001 (¹) artikli 4 lõigetele 2 ja 3 täielik juurdepääs dokumendile ST 13593 2018 INIT (nõukogu õigusteenistuse 25. oktoobri 2018. aasta õiguslik arvamus);

- teise võimalusena kohustada nõukogu tagama talle vastavalt määruse 1049/2001 artikli 4 lõikele 6 ulatuslikum osaline juurdepääs dokumendile ST 13593 2018 INIT; ja
- mõista hageja kohtukulud, samuti iga menetlusse astuja kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on nõukogu rikkunud õigusnormi ja vääralt tõlgendanud määruse 1049/2001 artikli 4 lõiget 2.
 - Hageja väitel ei ole nõukogu tõendanud, et taotletav dokument sisaldas õiguslikku arvamust.
 - Hageja väidab lisaks, et nõukogu on vääralt tõlgendanud ja kohaldanud määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 teist taanet, kuna ei võtnud arvesse ELi esmase õiguse sätteid, mis olid taotluses kokkuvõtlikult välja toodud, ega põhimõtet, et ELi seadusandlikele dokumentidele laieneb võimalikult ulatuslik juurdepääs, tuginedes samal ajal avaldamata jätmise põhjendamiseks ELi õiguses sätestamata ebamäärastele ja subjektiivsetele mõistetele.
 - Nõukogu on rikkunud õigusnormi ja vääralt kohaldanud ülekaaluka üldise huvi kriteeriumi.
2. Teine väide, mille kohaselt on nõukogu rikkunud õigusnormi ja vääralt kohaldanud määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku.
 - Hageja väidab, et nõukogu ei ole tõendanud, et täielik avaldamine konkreetselt ja tegelikult kahjustaks kõnealust otsustamisprotsessi.
 - Nõukogu on vääralt tõlgendanud ja kohaldanud määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 3 esimest lõiku ning Euroopa Liidu kohtute kohtupraktikat, kuna eiras ELi esmase õiguse sätteid, mis olid taotluses kokkuvõtlikult välja toodud, ja põhimõtet, et ELi seadusandlikele dokumentidele laieneb võimalikult ulatuslik juurdepääs.
 - Nõukogu ei ole nõuetekohaselt hinnanud avaldamisega seotud üldist huvi.
3. Kolmanda väite kohaselt, mis on esitatud teise võimalusena, on nõukogu — juhul kui erandid, millele nõukogu tugines, peaksid taotletud dokumendi suhtes olema kohaldatavad — rikkunud määruse 1049/2001 artikli 4 lõiget 6, kuna ta ilmselgelt jättis täitmata kohustuse võimaldada (nõuetekohane ja taotletud) osaline juurdepääs, mille ta oleks pidanud tagama taotletud dokumendile nimetatud artikli 4 lõike 6 alusel, keeldudes juurdepääsu andmisest kogu õigusliku analüüsi osale.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

15. aprillil 2019 esitatud hagi — BG versus parlament**(kohtuasi T-253/19)**

(2019/C 213/60)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* BG (esindajad: advokaadid L. Levi, A. Champetier ja A. Tymen)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Parlamendi 18. mai 2018. aasta otsus, millega hageja leping üles öeldi;
- vajadusel korral tühistada Euroopa Parlamendi 4. jaanuari 2019. aasta otsus, millega hageja 16. augusti 2018. aasta kaebus rahuldamata jäeti ja mis tehti teatavaks 9. jaanuaril 2019;
- mõista kostjalt välja tema toimepandud rikkumisega hagejale tekitatud mittevaraline kahju, mis on hinnanguliselt 50 000 eurot.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.*

1. Esimese väite kohaselt on rikutud kõnealuse lepingu ülesütlemisel kohaldatavat põhjendamiskohustust ja kohaldatavaid menetlusnorme.
2. Teise väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade artikleid 12a ja 24 ning sellega seoses on rikutud isiku õigust, et tema küsimusi käsitletakse erapooletult ja õiglaselt, ja rikutud on hoolsuskohustust ning tehtud on ilmne hindamisviga.

12. aprillil 2019 esitatud hagi — Al-Tarazi versus nõukogu**(kohtuasi T-260/19)**

(2019/C 213/61)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuveit) (esindajad: barrister G. Beck ja barrister A. Khan, ning solicitor S. Patel)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmääruse (EL) 2019/85 ⁽¹⁾ artikkel 1 ja 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsuse (ÜVJP) 2019/87 ⁽²⁾ artikkel 1 hageja suhtes mittekohaldatavaks;
- tühistada nõukogu rakendusmäärus 2019/85 ja nõukogu rakendusotsus 2019/87 hagejat puudutavas osas;
- sedastada, et hageja nimi tuleb kustutada nõukogu rakendusmääruse 2019/85 lisast (punktis 266) ja nõukogu rakendusotsuse 2019/87 lisast (punktis 266), ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja on esitanud hageja nime loetellu kandmise kohta ebapiisavaid või põhjendamata põhjendusi.
2. Teine väide, et hageja nime loetellu kandmine tugineb ilmsel veal faktide hindamisel, kuna kostja ei esitanud tõendeid märgitud faktide kohta, mis kinnitavad või väidetavalt kinnitavad võetud meetmete põhjendusi, või et kostja on nendest faktidest teinud ebamõistlikke järeldusi.
3. Kolmas väide, et hageja nime loetellu kandmine rikub tema kaitseõigust.
4. Neljas väide, et hageja nime loetellu kandmine rikub tema omandiõigust, äritegevuse vabadust ja proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT L 18I, 21.1.2019, lk 4).

⁽²⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 18I, 21.1.2019, lk 13).

22. aprillil 2019 esitatud hagi — Imagina Media Audiovisual jt versus komisjon

(kohtuasi T-268/19)

(2019/C 213/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Hispaania), Imagina EU (Brüssel, Belgia) ja dpa Deutsche Presse-Agentur GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid P. Kuypers, N. Groot ja B. Vitez)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 12. veebruari 2019. aasta otsus Ares(2019) 856949, millega IMAGINA MEDIA AUDIOVISUAL SL kõrvaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁾ kohaldamisalasse kuuluvatest hankemenetlustest, osas, milles sellega kõrvaldati hankemenetlusest kontsern Imagina/dpa või lükati tema pakkumused tagasi;
- tühistada komisjoni 9. aprilli 2019. aasta otsus Ares(2019) 2494476 osas, milles sellega kõrvaldati konsortsium hankemenetlusest PO/2018-05/A4 või lükati tema pakkumused tagasi;
- tühistada komisjoni akt(id), millega komisjon tunnistab edukaks muude isikute peale konsortsiumi Imagina/dpa pakkumused või annab neile loa ELi teemade audiovisuaalseks katmiseks seoses I, III ja VI osaga, nagu neid on kirjeldatud hanketeates;
- kohustada komisjoni hüvitama konsortsiumile kahju, mille komisjon talle põhjustas takistades tal I, III ja VI osaga seonduvaid lepinguid täita;
- mõista hagejate kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegi ilmselge hindamisvea, kui ta ei möönud, et Imagina Media Audiovisual SL-i kui konsortsiumi ühe liikme hankemenetlusest kõrvaldamisel ei ole mingit mõju hanke I, III ja VI osaga seonduvate lepingute täitmisele konsortsiumi poolt. Samuti ei ole Imagina Media Audiovisual SL-i hankemenetlusest kõrvaldamisel mingit mõju otsustele, millega komisjon tunnistas konsortsiumi pakkumused nende lepingutega seoses edukaks.
2. Teine väide, et komisjon tegi ilmselge hindamisvea, sest ta ei kohaldanud hankedokumente nõuetekohaselt. Seetõttu ei nõudnud komisjon konsortsiumilt, et ta asendaks Imagina Media Audiovisual SL-i mõne muu konsortsiumi liikmega, nagu seda nõuavad hankedokumendid.
3. Kolmas väide, et komisjon tegi ilmselge hindamisvea, sest ta ei kohaldanud õigesti määruse 2018/1046 artikli 136 lõiget 9. Seetõttu ei nõudnud komisjoni eelarvevahendite kasutaja konsortsiumilt, et ta asendaks Imagina Media Audiovisual SL-i mõne muu konsortsiumi liikmega, nagu seda nõuab määrus 2018/1046.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus konsortsiumi õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja hea halduse põhimõtet. Komisjon tugines õigusvastaselt oma 12. veebruari 2019. aasta otsusele Ares(2019) 856949, millega Imagina Media Audiovisual SL kõrvaldatakse hankemenetlustest, või 9. aprilli 2019. aasta kirjale viitenumbriga Ares(2019) 2494476, et kõrvaldada konsortsium hankemenetlusest PO/2018-05/A4.

5. Viies väide, et komisjon rikkus konsortsiumi õigust töhusale õiguskaitsevahendile, oma põhjendamiskohustust ja hea halduse põhimõtet. Komisjon rikkus menetlusnorme ja tunnistas ebaseaduslikult hankemenetluse PO/2018-05/A4 I, III ja VI osaga seoses edukaks konsortsiumist erineva pakkuja.
6. Kuues väide, et komisjon tekitas konsortsiumile kahju oma õigusvastase käitumisega, mille tulemusel konsortsium ei saa täita hankemenetluse PO/2018-05/A4 I, III ja VI osaga seonduvaid lepinguid.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantssreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 66/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1).

22. aprillil 2019 esitatud hagi — Imagina Media Audiovisual versus komisjon

(kohtuasi T-269/19)

(2019/C 213/63)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Imagina Media Audiovisual, SA (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid P. Kuypers ja N. Groot)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsus Ares(2019)856949, millega komisjon määras hageja kaheaastase menetlustest kõrvalejätmise ja kandis ta varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi andmebaasi;
- kohustada komisjoni hüvitama hagejale vaidlustatud otsusega tekitatud kahju;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus õigusnorme, sest ta jättis ise kontrollimata või analüüsimata, tugines ainult Ameerika Ühendriikide justiitsministeeriumi tuvastustele midagi ise kontrollimata ja tõlgendas Ameerika Ühendriikide justiitsministeeriumi tuvastusi väärtalt. Selle tulemusel tegi komisjon faktiliste asjaolude hindamisel vea ja rikkus sellega hoolsuskohustust.
2. Teine väide, et komisjon jättis hageja väärtalt menetlustest kõrvale, rikkudes sellega määruse 2018/1046 (¹) artikli 136 lõike 1 punkti c ja hageja kaitseõigusi, sest ta ei teinud selgelt teatavaks, mis täpselt kujutab endast tõsist ametialast rikkumist. Lisaks sellele eksis komisjon tema väitel ka siis, kui ta leidis, et hageja tuleb kõrvale jätta ka pooleliolevatest menetlustest, sest see ei tulene vaidlustatud otsuse resolutsioonist, samuti ka siis, kui ta jättis hageja kõrvale ELi teemade audiovisuaalse katmise hankemenetlustest meedia ja turustusõigustega seotud käitumise tõttu spordi valdkonnas, kuivõrd need on erinevad turud, mis üks-teist ei mõjuta, nii et hageja usaldusväärsust Euroopa Liiduga sõlmitud lepingute puhul on võimalik tõendada, ja viimaks

siis, kui ta otsustas, et hageja tuleb menetlustest kõrvale jätta, sest komisjonil puudusid piisavad tõendid vaidlustatud otsuse tegemiseks ning Ameerika Ühendriikide justiitsministeeriumiga sõlmitud hageja kohtusse kaebamata jätmise kokkuleppes ei ole öeldud, et hageja või selle juhataja oleksid süüdi.

3. Kolmas väide, et komisjon rikkus õigusnorme, kui ta otsustas, et menetlustest kõrvale jätmine on määruse 2018/1046 artikli 136 lõike 3 tähenduses proportsionaalne ja jättis seega tähelepanuta asjaolu, et puudub mõju liidu finants-huvidele ja kuvandile, ning käitumisest möödunud ajavahemiku.
4. Neljas väide, et komisjon eksis, kui ta otsustas, et hageja võetud parandusmeetmed on ajutised ja ebapiisavad, võttes arvesse määruse 2018/1046 artikli 136 lõike 6 punkti a koostoimes artikli 136 lõikega 7.
5. Viies väide, et komisjon rikkus võrdse kohtlemise aluspõhimõtet, sest ta kohtles hagejat erinevalt teistest pakkujatest, kes on sõlminud Ameerika Ühendriikide justiitsministeeriumiga kohtusse kaebamata jätmise kokkuleppe.
6. Kuues väide, et komisjon tekitas hagejale kahju, kui ta otsustas ebaseaduslikult, et hageja tuleb kõrvale jätta määruse 2018/1046 kohaldamisalasse kuuluvatest hankemenetlustest.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 66/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1).

23.aprillil 2019 esitatud hagi — Amazon Technologies versus EUIPO (ring)

(kohtuasi T-270/19)

(2019/C 213/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Amazon Technologies, Inc. (Seattle, Washington, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid A. Klett ja C. Mikyska)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi nimetava ja sõnalist osa „ring“ sisaldava kujutismärgi rahvusvaheline registreering — registreerimistaotlus nr 1 401 009

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 2211/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja Üldkohtu ja apellatsioonikoja menetlusega seotud kulud, sh hageja poolt mõlemas menetluses kantud vajalikud kulud.

Väide

- Apellatsioonikoda rikkus nimetatud kaubamärgile kaitse andmisest keeldumisega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõiget 2.

25. aprillil 2019 esitatud hagi — TO versus Euroopa välisteenistus

(kohtuasi T-272/19)

(2019/C 213/65)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: TO (esindaja: advokaat G. Generet)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa välisteenistuse teenistuslepingute sõlmimiseks volitatud asutuse 15. juuni 2018. aasta otsus, milles leiti, et hageja ei täida kõiki muude teenistujate teenistustingimuste artiklis 82 sätestatud töölevõtmise tingimusi ja et seega ei saa teda artikli 3b alusel lepingulise töötajana Euroopa välisteenistuses tööle võtta;
- tühistada Euroopa välisteenistuse teenistuslepingute sõlmimiseks volitatud asutuse 14. jaanuari 2019. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 14. septembri 2018. aasta kaebus;
- mõista Euroopa välisteenistusele hageja kasuks välja hüvitis summas 36 992,52 eurot, mis vastab ühe aasta töötasule lepinguliste töötajate palgakategooria FG II alusel, lähtudes alates 1. novembrist 2017 kehtivast palgaskaalast, kui see menetluse kestel ei muutu;
- kohustada Euroopa välisteenistust arvestama välja, kui palju kaotas hageja seetõttu, et teda ei palgatud, pensioniõigustes;

- kohustada Euroopa välisteenistust tasuma hagejale hüvitist summas 15 000 eurot mittevahalise kahju eest, mis tuleneb tema au ja ametialasele mainele riivest;
- kohustada Euroopa välisteenistust tasuma hagejale hüvitist summas 15 000 eurot mittevahalise kahju eest, mis tuleneb tema tervise ja isikliku psühholoogilise tasakaalu riivest;
- kohustada Euroopa välisteenistust tasuma hagejale hüvitist summas 15 000 eurot mittevahalise kahju eest, mis tuleneb sellest, et Euroopa välisteenistus rikkus määrust nr 45/2001, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta;
- kohustada Euroopa välisteenistust tasuma hagejale hüvitist summas 10 000 eurot mittevahalise kahju eest, mis tuleneb arstisalduse rikkumisest ja hageja tervisetöimikus olevate isikuandmete konfidentsiaalsuse rikkumisest;
- kohustada Euroopa välisteenistust tasuma hagejale hüvitist summas 15 000 eurot mittevahalise kahju eest, mis põhjustati hageja suhtes levitatud laimuga;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa välisteenistusele.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt rikuti Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 33 teist lõiku ja muude teenistujate teenistustingimuste artikleid 82 ja 83, proportsionaalsuse põhimõtet ja võistlevuse põhimõtet, õigust heale haldusele ja hoolitsemiskohustust, diskrimineerimiskeelu põhimõtet, õigust erapooletule ja õiglasele kohtumenetlusele ja mis tahes psühholoogilise ahistamise keeldu.
2. Teine väide, mille kohaselt rikuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrust (EÜ) nr 45/2001, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 8.

**24. aprillil 2019 esitatud hagi — Target Ventures Group versus EUIPO — Target Partners
(TARGET VENTURES)**

(kohtuasi T-274/19)

(2019/C 213/66)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Briti Neitsisaared) (esindaja: advokaadid T. Dolde, P. Homann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Target Partners GmbH (München, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi TARGET VENTURES taotlus — registreerimistaotlus nr 13 685 565

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 4. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1685/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kulud, sealhulgas tühistamisosakonna ja teise apellatsioonikoja menetluse kulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 53 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 rikkumine.

24. aprillil 2019 esitatud hagi — PNB Banka jt versus EKP

(kohtuasi T-275/19)

(2019/C 213/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: PNB Banka AS (Riia, Läti), CR (*), CT (*) (esindajad: advokaadid O. Behrends ja M. Kirchner)

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.

Kostja: Euroopa Keskpang (EKP)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Keskpanga 14. veebruari 2019. aasta otsus viia läbi kohapealsed kontrollid PNB Banka ASi ja tema kontserni kuuluvate äriühingute tööruumides;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad 10 väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Keskpang ei olnud PNB Banka ASi puhul pädev järelevalveasutus ajal, mil ta tegi otsuse viia läbi kohapealsed kontrollid.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus ei olnud ühtse järelevalvemehhanismi määruse (¹) artikli 12 tähenduses „vajalik“.
3. Kolmas väide, mille kohaselt ei teostanud Euroopa Keskpang ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 12 lõikest 1 tulenevat kaalutusõigust nõuetekohaselt.
4. Neljas väide, et Euroopa Keskpang rikkus proportsionaalsuse põhimõtet.
5. Viies väide, et Euroopa Keskpang rikkus hagejate õigust olla ära kuulatud.
6. Kuues väide, et Euroopa Keskpang rikkus oma kohustust kontrollida ja hinnata hoolikalt ja erapooletult kõiki konkreetse juhtumi asjassepuutuvaid aspekte.
7. Seitsmes väide, et Euroopa Keskpang rikkus oma kohustust põhjendada piisavalt oma otsust.
8. Kaheksas väide, et Euroopa Keskpang rikkus õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtet.
9. Üheksas väide, et Euroopa Keskpang rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineeris hagejaid.
10. Kümnes väide, et Euroopa Keskpang rikkus ühtse järelevalvemehhanismi määruse artiklit 19 ja põhjendust 75 ning kuritarvitas võimu.

(¹) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eritiülesanded seoses krediitdiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013 L 287, lk 63).

26. aprillil 2019 esitatud hagi — BK versus Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet**(kohtuasi T-277/19)**

(2019/C 213/68)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Hageja: BK (esindajad: *dikigoros B. Christianos*, *dikigoros A. Skoulakis* ja *dikigoros D. Karagkounis*)

Kostja: Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (EASO)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ametisse nimetava asutuse otsus, mis on vaidlustatud ja mille sisu on esitatud haldusosakonna juhataja 20. septembri 2018. aasta e-kirjas, ning sellega seondult ametisse nimetava asutuse vaikimisi tehtud otsus jätta hageja kaebus rahuldamata. Selle tagajärjel on EASO kohustatud tagasiulatuva jõuga võtma EL Kohtu otsuse täitmiseks vajalikud meetmed vastavalt ETLT artiklile 226;
- mõista kõik hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet.
2. Teise väite kohaselt ei ole esitatud põhjendusi ja seega rikutud olulisi menetlusnorme ETLT artikli 263 tähenduses.
3. Kolmanda väite kohaselt ei ole vaidlustatud otsus piisavalt põhjendatud, mis tähendab õigusnormide olulist rikkumist.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud õigusnorme, kuna otsuses ei ole arvesse võetud teenistuja huve ega ametiasutuse kohustust hoolitseda oma töötajate heaolu eest.

26. aprillil 2019 esitatud hagi — Aurora versus CPVO — SESVanderhave (M 02205)**(kohtuasi T-278/19)**

(2019/C 213/69)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Aurora Srl (Padova, Itaalia) (esindaja: advokaat L.-B. Buchman)

Kostja: Ühenduse Sordiamet (CPVO)

Teine pool CPVO apellatsiooninõukogu menetluses: SESVanderhave NV (Tienen, Belgia)

Andmed CPVO menetluse kohta

Vaidlusaluse ühenduse sordikaitse omanik: apellatsiooninõukogu menetluse teine pool

Vaidlusaluse ühenduse sordikaitse: ühenduse sordikaitse taotlus nr EU 15118, suhkrupeedi sort M 02205

Menetlus CPVOs: tühistamismenetlus

Vaidlustatud otsus: CPVO apellatsiooninõukogu 27. veebruari 2019. aasta otsus asjas R A010/2013-RENV

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vaidlustatud otsuses kohaldati valesti Üldkohtu (viies koda) 23. novembri 2017. aasta otsust kohtuasjas T-140/15;
- muuta vaidlustatud otsust, tühistada CPVO 23. septembri 2013. aasta otsus nr NN010 ja rahuldada sordikaitse nr EU 15118 vastu esitatud vastuväide, mille esitas hageja 28. augustil 2012;

ja sellest tulenevalt:

- tunnistada ühenduse sordikaitse nr EU 15118 alguses peale tühisteks;
- mõista kostjalt vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklile 87 välja hageja kohtukulud, kaasa arvatud menetlusse astujate kulud.

Väited

- õiguskindluse ja õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumine;
 - kohustuste rikkumine ja õigusemõistmisest ilmajätmine.
-

30. aprillil 2019 esitatud hagi — Highgate Capital Management versus komisjon**(kohtuasi T-280/19)**

(2019/C 213/70)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Highgate Capital Management LLP (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat M. Struys)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsus, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus (juhtum SA.53105 — väidetava abi andmine Eurobank Ergasiasele Piraeus Bank Bulgaria müügi kaudu), vähemalt osas, milles see puudutab restruktureerimise kohustuste rikkumist juhtumites SA.43364 ja SA.43363;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikkus komisjon olulisi menetlusnorme ning rikkus:
 - nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, ⁽¹⁾ artikli 24 lõiget 2 ja parimate tavade juhendit riigiabi kontrollimenetluste teostamiseks ⁽²⁾;
 - hageja õigust olla ära kuulatud;
 - põhjendamiskohustust, mis on tagatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõikes 2;
 - hageja õigust õiguskaitsevahendile, mis on tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47.
2. Teise väite kohaselt tegi komisjon ebaõige järelduse, et: 1) juhtum SA.43364, mis puudutas Piraeus Bankile antud riigiabi, ja 2) juhtum SA.43363, mis puudutas Eurobank Ergasiasele antud riigiabi, võetud kohustused ei ole *ratione temporis* kohaldatavad, kuna Piraeus Bank Bulgaria müük toimub pärast 31. detsembrit 2018.

⁽¹⁾ ELT 2015, L 248, lk 9.

⁽²⁾ ELT 2018, C 253, lk 14.

30. aprillil 2019 esitatud hagi — Küpros versus EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(kohtuasi T-281/19)

(2019/C 213/71)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Küprose Vabariik (esindajad: S. Malynicz, QC, barrister S. Baran, solicitor V. Marsland,)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Filotas Bellas & Yios AE (Alexándreia Imathía, Kreeka)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu kujutismärk Halloumi χαλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — ELi kaubamärk nr 12 172 276

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 2298/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja tühistamismõude esitanud hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EU) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EU) 2017/1001 artikli 29 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

30. aprillil 2019 esitatud hagi — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(kohtuasi T-282/19)

(2019/C 213/72)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikosia, Küpros) (esindajad: S. Malynicz, QC, barrister S. Baran ja solicitor V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Filotas Bellas & Yios AE (Alexándreia Imathía, Kreeka)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu kujutismärk Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese/grill est/grill kase M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 — ELi kaubamärk nr 12 172 276

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 15. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 2295/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja tühistamist taotlenud hageja kohtukulud.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti b rikkumine.

2. mail 2019 esitatud hagi — SGI Studio Galli Ingegneria versus komisjon**(kohtuasi T-285/19)**

(2019/C 213/73)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Marini, V. Catenacci ja R. Viglietta)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et hageja ei ole kohustatud maksma Euroopa Komisjonile summasid, mille tasumist komisjon nõuab võlateatega nr 3241902288, mis on saadud 22. veebruaril 2019 ja viimati 29. aprillil 2019 saadud kirjaga — Ref.Ares(2019)2858540, toetuse tagasimaksmiseks ja kahju hüvitamiseks põhjendusel, et Studio Galli Ingegneria väidetavalt rikkus kohustusi, mis tulenevad projekti „MARSOL“ käsitlevast toetuslepingust nr 619120;
- tuvastada, et rikkumisi, millele komisjon osutab, ei ole toime pandud;
- tuvastada, et eelnevals teavitamiseks 19. detsembril 2018 saadetud kiri, OLAFi kontrolliaruanne, 22. veebruari 2019. aasta võlakteade, 2. aprilli 2019. aasta meeldetuletus ja 29. aprilli 2019. aasta lõplik kiri Ref.Ares(2019)2858540, millega nõude summa ümber hinnati ja lükati tagasi SGI hilisemad nõuded, on õigusvastased, kehtetud ja igal juhul põhjendamatud;
- tuvastada, et komisjoni esitatud nõuet ei ole olemas;
- tuvastada, et hagejal on õigus toetusele, mille komisjon on talle tegelikult välja maksnud projekti „MARSOL“ käsitleva toetuslepingu nr 619120 alusel;
- teise võimalusena tuvastada, et summa, mida komisjon tagasi nõuab, ei saa olla suurem kui 100 044,99 eurot;
- viimase võimalusena mõista alusetu rikastumise tõttu komisjonilt SGI kasuks välja projekti „MARSOL“ rakendamisel kantud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud lepingu heas usus sõlmimise põhimõtet ja kaitseõigusi kontrolli lõpuleviimisele järgnenud etapil, on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 47 tunnustatud õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, on rikutud harta artikliga 41 tunnustatud õigust heale haldusele, on rikutud harta artikliga 42 tunnustatud õigust tutvuda dokumentidega ning toetuslepingu artiklit II.22 ja Belgia tsiviilseadustiku artiklit 1134.
 - Hageja väidab selles osas, et komisjon ei ole arvestanud hageja esitatud menetluse peatamise taotlust ega taotlust tutvuda OLAFi uurimistoimiku dokumentidega, vaid hoopis jätkas menetlust võlateate ja hilisemate meeldetuletuste saatmisega, kuigi äriühingul ei olnud sisuliselt võimalust vastata OLAFi lõplikule aruandele asutusesiseste probleemide tõttu. Seega on komisjon rikkunud lepingu heas usus sõlmimise põhimõtet ja õigust tõhusale õiguskaitsevahendile nii haldusmenetluse käigus kui ka Üldkohtus.
2. Teise väite kohaselt ei ole väidetavat rikkumist toime pandud, Euroopa Komisjoni esitatud nõuet ei ole olemas, OLAFi kontrolliaruanne ning sellest tulenevalt komisjoni poolt eelnevalt teavitamiseks saadetud kiri ja võlateated on õigusvastased ja põhjendamatud, on rikutud süütuse presumptsiooni, tõendamiskoormise ja õigluse põhimõtteid, mida on tunnustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrusega (EL, Euratom) nr 883/2013, samuti on tehtud viga tõendite hindamisel ja rikutud Belgia tsiviilseadustiku artiklit 1315.
 - Hageja väidab selles osas, et kõik rikkumised, millega komisjon põhjendas tagasimaksmisnõude esitamisest, on põhjendamatud, nagu nähtub kohtule esitatud dokumentidest. Tööaeg ja tööjõukulud on kajastatud õigesti kõigi projektile kulutatud ressursside osas ja vastavad komisjoni seatud nõuetele. Ressursid ja muud toetust saanud projektid omavahel ei kattu. Ühtki muud väidetavat rikkumist ei esine. OLAFi väited, millega komisjon põhjendas tagasimaksmise nõuet, puudutavad kõik muid projekte. Tõendamiskoormise ümberpöördumist ei ole ilmnunud.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse, õigluse ja lepingu heas usus sõlmimise põhimõtteid ning toetuslepingu artiklit II.22.
 - Hageja väidab selles osas, et komisjon on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta nõudis hagejale välja makstud toetuse tervikuna tagasimaksmist, kuigi kontrollimisel avastatud ebakõlad puudutasid ainult kahte projektis osalenud töötajat. Tagasi nõuti ja kõiki muid otseseid kulusid peale tööjõukulude, samuti kaudseid kulusid.
4. Teise võimalusena esitatud neljanda väite kohaselt on hagejal õigus hüvitisele Euroopa Komisjoni alusetu rikastumise tõttu.
 - Hageja leiab, et hagi esitamise eeltingimused, st ühe lepingupoole rikastumine ja teise vaesumine ning põhjuslik seos rikastumise ja vaesumise vahel, on täidetud.

3. mail 2019 esitatud hagi — Azarov versus nõukogu**(kohtuasi T-286/19)**

(2019/C 213/74)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Mykola Yanovych Azarov (Kiiev, Ukraina) (esindajad: advokaadid G. Lansky ja A. Egger)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ELTL artikli 263 alusel nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2019, L 64, lk 7), ning nõukogu 4. märtsi 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT 2019, L 64, lk 1), hagejat puudutavas osas;
- võtta Üldkohtu kodukorra artikli 64 alusel teatavaid menetlust korraldavaid meetmeid, eelkõige
 - a) paluda nõukogul esitada dokumente, mis tõendavad, et ta on kontrollinud, kas järgitakse kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, ning kontrollinud etteheidete põhjendatust;
 - b) paluda Euroopa Liidu välisteenistusel esitada dokumente, mis tõendavad, et ta on kontrollinud, kas järgitakse kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, ning
- vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõikele 2 mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, et vaidlustatud õigusaktide puhul on tehtud ilmne hindamisviga.

Hageja väidab kõigepealt, et kostja on rikkunud formaalseid kontrollimiskohustusi eeskätt seoses kontrolli sõltumatusega, pädevuse kontrollimisega ning kaitseõiguste ja õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele tagamisega. Seetõttu on kostja rikkunud nõudeid, mille Euroopa Kohus on sõnastanud 19. detsembri 2018. aasta kohtuotsuses *Azarov vs. nõukogu* (C-530/17 P, EU:C:2018:1031).

Veel väidab hageja, et kostja on rikkunud põhjendamiskohustust, sest ta ei kontrollinud hageja kohta esitatud etteheidete põhjendatust.

3. mail 2019 esitatud hagi — Divaro versus EUIPO — Grendene (IPANEMA)**(kohtuasi T-288/19)**

(2019/C 213/75)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Divaro, SA (Oviedo, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Santos Quintana ja M. A. Fernández Munárriz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Grendene, SA (Sobral, Brasiilia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidluslune kaubamärk: ELi kujutismärgi IPANEMA taotlus — registreerimistaotlus nr 14 180 038

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 22. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1785/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada apellatsioonikoja 22. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1785/2018-2;
- tühistada vastulausete osakonna 10. juuli 2018. aasta otsus (vastulause B 2 598 285);
- registreerida ELi kaubamärk nr 14 180 038, millele vastulause esitati, kõikide taotluses nimetatud kaupade jaoks;
- jätta kohtukulud kostja kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 5 rikkumine.

3. mail 2019 esitatud hagi — Stada Arzneimittel versus EUIPO (kahe üksteise alla paigutatud kaardus punase joone kujutis)**(kohtuasi T-290/19)**

(2019/C 213/76)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J.-C. Plate ja R. Kaase)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusalune kaubamärk:* kujutismärgi (kahe üksteise alla paigutatud kaardus punase joone kujutis) ELi nimetav rahvusvaheline registreering — registreerimistaotlus nr I 375 540*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 13. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1918/2018-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

3. mail 2019 esitatud hagi — Klymenko versus nõukogu**(kohtuasi T-295/19)**

(2019/C 213/77)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Oleksandr Viktorovych Klymenko (Moskva, Venemaa) (esindaja: advokaat M. Phelippeau)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada Oleksandr Viktorovych Klymenko hagi vastuvõetavaks;
- tühistada ELi nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas;
- tühistada nõukogu 4. märtsi 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas;
- mõista kohtukulud Üldkohtu kodukorra artiklite 87 ja 91 alusel välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust, sest vaidlustatud aktid on ebapiisavalt põhjendatud.
2. Teine väide, et rikutud on kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, mis on tagatud Euroopa õiguse aluspõhimõtetega ning ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13.
3. Kolmas väide, et puudub õiguslik alus, sest Euroopa Liidu lepingu artikkel 29 ei saa olla hageja suhtes võetud piirava meetme õiguslikuks aluseks.
4. Neljas väide, et on tehtud ilmne hindamisviga, sest hageja esitas tõendeid selle kohta, et kriminaalmenetluse algatamiseks puudub piisav faktiline alus.
5. Viies väide, et rikutud on õigust omandile, mis on liidu õiguse aluspõhimõte ning kaitstud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artikliga 1.

6. mail 2019 esitatud hagi — Sumol + Compal Marcas versus EUIPO — Heretat Mont-Rubi (SUM011)**(kohtuasi T-296/19)**

(2019/C 213/78)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Sumol + Compal Marcas, SA (Carnaxide, Portugal) (esindajad: advokaadid J. Pimenta ja A. Sebastião)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Heretat Mont-Rubi, SA (Font-Rubi, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärgi SUM011 taotlus — registreerimistaotlus nr 13 761 168

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1662/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta vaidlustatud otsus ja keelduda kaubamärgi registreerimistaotluse nr 13 761 168 SUM011 registreerimisest klassidesse 35 ja 39 kuuluvate ülejäänud teenuste osas;
- mõista nii käesoleva menetluse kulud kui ka EUIPO vastulause- ja kaebemenetluse kulud välja teistelt pooltelt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — OLX versus EUIPO — Stra (STRADIA)**(kohtuasi T-508/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 373, 15.10.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — XK versus komisjon**(kohtuasi T-543/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 399, 5.11.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — XM jt versus komisjon**(kohtuasi T-546/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/81)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 399, 5.11.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — YQ versus komisjon**(kohtuasi T-570/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/82)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 408, 12.11.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — YR versus komisjon**(kohtuasi T-571/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/83)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 408, 12.11.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — YS versus komisjon**(kohtuasi T-572/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/84)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 408, 12.11.2018.

Üldkohtu 30. aprilli 2019. aasta määrus — Bronckers versus komisjon**(kohtuasi T-746/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 213/85)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kolmanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 72, 25.2.2019.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)

ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

ET